
કાલબાદેવી પોષ્ટ ઝોશીસની સામે આવેલ
“નવલખી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં” આ પુસ્તક છપ્પ

અને

કાંન્તા ખીડીય, ધોખીતગાવ ઉપર મળેલ
સૌ. રક્ષમણી રણછોડદાસ પાંડે
પ્રસિદ્ધ કર્યું છે.

સ્વરાજ્ય સ્ત્રોતસ્વિની.

—:o:—

માતૃભૂમિને ચરણે.

હિંદને સૌભાગ્ય હાયક, મંત્ર વંદેમાતરમ્.
 નગવંત આખા હિંદને એ, મંત્ર વંદેમાતરમ્.
 ચૈતન્યને ભરનાર એવો મંત્ર વંદેમાતરમ્.
 ચોજાતો બધું આ દેશનું, એ મંત્ર વંદેમાતરમ્.

રચનાર,

‘સૌ. રૂક્મણી રણછોડદાસ

કાલ્યાણેવી પોષ્ટ ઝાણીસની સામે આવેલા,
“નવલખી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં” આ પુસ્તક છાપ્યું છે
અને
કાંતા બીલીમ, ઘોખીતળાવ ઉપર આવેલા,
સૌ. રૂક્મણી રહેણીદાસ પારેખે,
પ્રસિદ્ધ કર્યું છે.

પહેરવાના કપડામાં તેમજ બીજા બધામાં સાદાઈ ઉત્તમ છે.

નકામો ગુમાવેલો પૈસો પાછો મેળવી શકાશે, નકામી ગુમાવેલી ઈંદુરસ્તી પાછી મેળવી શકાશે; પરંતુ નકામો ગુમાવેલો વખત પાછો મેળવી શકાશે નહીં.

કોઈ પણ મનુષ્ય મોટે દિવસ લાંબો કેરાતો નથી.

ઐશ્વર્ય ફક્ત બુદ્ધિચાતુર્યના બાળથી નહીં, પરંતુ નીતિબળથી મેળવવું જોઈએ.

શુદ્ધ પ્રમાણિકપણું ગમે તે જગોએ બહાર આવ્યા વિના રહેતું નથી, અને દરેક કામ ઉપર તેની પ્રતિભાની છાપ પાડે છે,

વ્યવહાર રીતે જોતાં અપ્રમાણિક મનુષ્ય ટુંકી દ્રષ્ટિવાળો-
લાંબા વિચાર વગરનો છે.

પ્રતાપી મનુષ્યોના હ્દેશ પ્રતાપી હોય છે, અને પ્રતાપી હ્દેશોને પરિણામે પ્રતાપી કર્મો થાય છે.

નીતિબળ એ સૌથી મોટી શક્તિ છે.

મનુષ્યની પંડીશ; તેના તરત થતા કામો ઉપરથી, નહીં કે તેના છેવટના વચનો ઉપરથી થાય છે.

દયા એ અગાધ, અનિર્વાચનીય ભાવના છે કે જે પોતાને બૂલી જતાં-અહંતા વગરના અને તે સાથે નમ્રવર્તનવાળા મનુષ્યમાં જોવામાં આવે છે.

દલીલથી મનુષ્ય બહારથી-ઉપરચોટીઓ જીતાય છે, પણ દયા હૃદય સુધી પહોંચે છે. (દયા જતાવવાથી મનુષ્યનું મન જેવું જીતાય છે તેવું વાદવિવાદની દલીલોથી જીતાતું નથી.)

દેવી નેત્રી પ્રમાણે વર્તવામાં આવે છે ત્યારે જીવન સુખી થાય છે.

સાચા સત્યાગ્રહી તરીકે જીવન
 ગાળી માતૃભૂમિની સેવા કરતા મૃત્યુ
 પામનાર અને મારા હૃદયમાં સત્યાગ્રહની
 પૂનિતજ્વાલા પ્રગટાવનાર સાર્થ તાપીદાસના
 સ્નેહુભીનાં સ્મરણ સાથે આ “સ્વરાજ્ય
 સત્રોતરિવની” લેડું છું.

સહગત બંધુ તાપીદાસ દુલભદાસ સંઘવી.

જન્મ.
તા. ૨૨ મી જુન
સને ૧૮૮૫.

અવસાન.
તા. ૩ જી માર્ચ
સને ૧૯૨૪

બંધુને નિવાપાંજલિ.

—:૦:—

(મંદાકાંતા.)

રે બંધુ ! તું અવનિપરથી, હાય, ચાલી ગયો કયાં,
કેને ખોળે શિશુ સમરપી, આમ ચાલી ગયો ત્યાં;
રે, રે, તારાં દુખદમરણે, કારમો કેર દીધો,
રોતાં મુક્યાં, પ્રિયજન અને, કાળજે ઠામ દીધો:

(૧)

ખાલુહાંની ઉપર અહિં તો, આભ વટી પડ્યું ને,
મુકી એને અહિં રજગતાં, કેમ જાવું ગમ્યું રે;
ચાલ્યો તું તો શિશુસકળને, આમ આજે રહાવી,
બંધુ તેના ઉપર તુજને, ના દયા કેમ આવી:

(૨)

સેવા કેરી તુજ હૃદયમાં, ભાવનાઓ હતી જે,
પ્રેરાધને પીડિત હૃદયે, જેલમાંહી રહ્યો ને;
સેવા કાળે જીવન સઘળું ભાઈ તારું ખપાવ્યું,
જેવે રાગે પીડિત થઈને, શિર્ષ ના તે નમાવ્યું:

(૩)

ભૂખે દુઃખે ગહુ કકળતાં, માણસોને બચાવ્યા,
દુષ્ટાળે તો સકળ જનને, હુંગતાં ખાંદ બધ્યાં;
તારાં મોઘાં જીવનનું બલિદાન દેવા ગયો ત્યાં,
મૂકી માથું અભય હૃદય, ખારડોલી રહ્યો ત્યાં:

(૪)

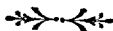
ગુલામીના પ્રખર તણુખા ભાઈ સાખી શાયે ના
આઝાદીને અમર કવ્વા, ડાજ ચાવી ગયે ત્ય
સિધ્ધિને શુ સફળ કવ્વા સાગરે વાસ કીધો,
કે મુક્તિના પગમ પદને, પામવા પથ લીધો

(૫)

રે રે એવી વિષ વરસતી વેદના તો થએલી
મૃચ્છ કેરી સતત ફરતી જળ વ્યાપી ગએલી
રામે રામે વિષમવિષ તો હાય વ્યાપી જીવને
આવી ઉભી ભોંપણુ જગની કાળ મુખી થઈને

(૬)

રે હુભાંગ્યે દરદલાણુ તો બેવડુ જોર વાધ્યુ
કાળે દૂષ્ટે કઠણુ થઈને કામ પોતાનુ સાધ્યુ
મુકી માયા સહુ જગતની, ભાઈ ચાવી ગયે ત્યા,
શાંતિ લીધી પ્રભુચરણુમા ને સમાધી ધરી ત્યા

પ્રસ્તાવના.

આજે સ્વતંત્રતાનો પવન સારાય હિન્દુસ્તાનમાં વાય છે. બાળ વૃદ્ધ સર્વ કોઈમાં અપૂર્વ જાગૃતિ ને ઉત્સાહ દેખાય છે. હિન્દુસ્તાનના ભાગ્યને ઉદ્ધવ મણક દેખાય છે. પરોઢીએ મંગળ ગીતો ગવાય છે. મહાત્મા ગાંધીજીની સ્વતંત્રતાની લડતમાં સ્ત્રીઓ પણ પૂર્ણ હિસ્સો આપી રહી છે. સ્ત્રીઓ શાન્તિની મૂર્તિ લેખાય છે. આ લડત અદિસા અને શાન્તિની છે. તેમાં સ્ત્રીઓ પણ આગળ પડતો ભાગ ભજવે છે. સ્ત્રીઓને જે સ્વદેશી પ્રચાર તેમજ મધ્યપાન નિયંધના બે કામો ગાંધીજીએ સોંપ્યાં છે તે પૂર્ણ ઉમગથી સ્ત્રીઓ કરી રહી છે. આ રીતે સ્ત્રીની પણ ઉન્નતિ તથા સ્વતંત્રતા પાયા ચણાવા મડાયા છે. માત્ર આટલામાંજ સ્ત્રીનું કાર્ય ક્ષેત્ર અટકતું નથી. તેઓ પુરૂષ સ્વયંસેવકોને માટે દરેક જાતની સગવડ સાચવવામાં, તેઓની હોસ્પીટલોમાં સારવાર કરવામાં તેમજ વખત આવે સાથે સાથે લાડીના મારમાં પણ ભાગ લેવામાં તૈયાર થઈ છે. સ્ત્રી શક્તિ અત્યારે પૂર્ણ પ્રકાશમાં આવી છે ને તે પ્રકાશથીજ સ્વતંત્રતાની લડતમાં સફળતા મેળવવાની પૂર્ણ આશા રખાય છે. સ્ત્રીની માનસિક શક્તિની પણ ખીલવણી થઈ છે. રાષ્ટ્ર ગીતો સમયાનુસાર બનાવવામાં પણ સ્ત્રીઓએ પોતાનો ફાળો આપ્યો છે.

આજે રૂઢિમંડૂલી બેનનાં રાષ્ટ્ર ગીત વિશે સમાજ આગળ બે શબ્દો લખવા મને તક આપી તેથી મને આનંદ થાય છે. તેઓમાં જે દેશ પ્રેમની જિભિં ઉછળી રહી હતી તેને પરિણામે તેમણે સમાજને ચરણે તેઓના રાષ્ટ્ર ગીતનો અંચ ધર્યો છે. હું આશા રાખું છું કે સમાજ આ તેમના કાર્યને વધાવી લેશે. આવાં ગીતનો સંગ્રહ લોકોને હાથમાં જરૂર પ્રિય થશે. આ રીતે આ બેને જે મહેનત લીધી છે તે ફળાંબૂત થશે.

જયશ્રી રાયજી,

ઉપોદ્ધાત.

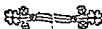
—:૦:—

આજે દેશભરમાં મુક્તિ સંગ્રામની જ્વાળાઓ લખૂટી રહી છે. તેના તણખાએ ત્રીશ કોટીનાં હૃદયમાં પ્રવેશ કર્યો છે. કોઈનાં હૃદયમાં જાગૃત દશામાં તો કોઈનાં હૃદયમાં સુષુપ્ત દશામાં એ તણખાઓ પડેલા છે. સુષુપ્ત દશામાં પડેલ એવા એક તણખાને, યુગભળોએ પ્રજુદ્ધ કર્યો, તેનું પરિણામ તે આ ગીતો બહેનોને આ ગીતો કંઈ ઉપયોગી નીવડશે તો મારો ધ્રમ સફળ થયો માનીશ.

આ સંગ્રહની પ્રસ્તાવના શ્રીમતી બહેન જ્યશ્રી રાયભાઈએ એમના વ્યવસાય વખતમાંથી સમય મેળવી લખી આપી મને આભારી કરી છે.

તા. ૫-૧૦-૩૦.

રૂક્મણી પારેખ.

સદ્ગત બંધુ તાપીદાસ દુલભદાસની જીવન રેખા.

—:0:—

૫૦ મહાત્માજીએ આરંભેલા ધર્મ યુદ્ધથી શાંત સત્યાગ્રહનાં આંદોલન આજે જ્યારે દેશભરમાં પ્રકટયાં છે, ત્યારે ૧૯૨૧-૨૨ ના અસહકારના યુગમાં અને તેની પછી પહેલાં જે થોડા હિંદીઓએ મહાત્માજીના સત્યાગ્રહના સિદ્ધાંતોને સમજીને જીવનમાં ઉતાર્યા હતા, તેમાંથી એકના ચારિત્ર્યનું મધુર સ્મરણ કરતાં આનંદ થાય છે. સદ્ગત તાપીદાસ દુલભદાસ સંઘની પ્રથમથી લોકમાન્ય તિલકના મિત્ર અને અનુયાયી હતા. બાદ ૫૦ મહાત્માજીના પરિચયમાં આવતાં એમના જીવન વિચારો અને સિદ્ધાંતોની હિંદી છાપ એમનાં ચારિત્ર્ય ઉપર પડી હતી. તે એક શુદ્ધ, સાચા, સત્યાગ્રહી તરીકે એમણે મુજબી પેઠા સત્યાગ્રહમાં જોડમાં જોડને બતાવી આપ્યું હતું. એ બાઈના જીવનની સક્ષિપ્ત નોંધ અમે લખ્યે છીએ.

બાઈ તાપીદાસ સઘનીનો જન્મ સને ૧૮૮૫ માં ૨૫૦ સંઘવી હરીચંદ પ્રેમજીના કુટુંબમાં થયો હતો તે સમયે કેળવણીનો પ્રચાર જુલુ હતો, છતાં તેઓનું કુટુંબ વિદ્યાભ્યાસ તરફ સહાનુભૂતિ ધરાવતું હોવાથી, તથા પોતે નાનપણથીજ ચચળ હોવાથી, તેઓએ ઇન્ટરમીડી-યટ સુધી કેળવણી લીધી હતી. અભ્યાસ કરતા હતા ત્યારથીજ રાજ્યદ્વારી વિષયોનું અધ્યયન કરતા તેથી તેમના વિચારો મક્કમ રીતે બધાયા હતા.

ઇ. સ. ૧૯૦૨ માં જ્યારે ગુજરાત સ્વદેશી બહુ થોડું જાણતું હતું, ત્યારે તેઓએ સ્વદેશી વસ્ત્રો પહેરવાનો પ્રારંભ કર્યો. સ્વદેશી વાપરીનેજ નહિ બેસી રહેતાં, ૧૯૦૪ માં સ્વદેશી સાતુ બનાવવાનું કારખાનું કાઢ્યું જે પાછળથી 'કેટલીક મુશ્કેલીઓ આવવાથી બંધ કરવું પડ્યું હતું.

ઇ. સ. ૧૯૦૫ માં લોર્ડ કર્ઝને બંગાળના ભાગલા પ્રાંતથી બંગાળની ચળવળ આરંભાઈ, તેનાથી દેશમાં અપૂર્વ જનશ્રુતિ આવી. બાઈ તાપીદાસે

એ વર્ષે મુંબઈમાં ધી નેશનલ યુનીઅનની સ્થાપના કરી. તેઓએ ઘણાં વર્ષો સુધી એ સંસ્થાના માનદ મંત્રી તરીકે સેવા બજાવી હતી. એ સમય કે બ્યારે રાજદ્વારી ચળવળમાં ભાગ લેવો એ બચકર શુદ્ધો ગણાતો હતો, તેવે વખતે યુનીઅનના આશર નીચે મહાન દેશ નેતાઓને નીમંત્રા, અનેક સભાઓ ભરી હતી. આગ અરસામાં તેઓ લોકમાન્ય તીલક, લાલા લજપતરાય, મુરેન્દ્રનાથ બેનરજી, બામુ અશ્વત્થી કુમાર-દત્ત, પંડિત અને મીસીસ રામમજ દત્ત ચીધરી વિ. દેશ નાવકોના ગાઢ પરિચયમાં આવ્યા હતા, અને એમનો પ્રેમ સંપાદન કર્યો હતો. નેશનલ યુનીઅનની અત્યારની સ્થિતિ મુખ્યત્વે એમના પ્રયાસોનેજ આભારી છે.

મહામાજી આફ્રીકાની આવ્યા બાદ સને ૧૯૧૫ માં તેઓ મહામાજી સાથે શાંતિનિકેતન, કલકત્તા તથા હરિદ્વાર વિ. સ્થળોએ ગયા હતા ૪ સ. ૧૯૧૬ માં બાંકુરા, ગુજરાત અને કાઠિયાવાડમાં દુષ્કાળ પડ્યો તે સમયે અગ્રગણ્ય સ્ત્રીઓ તથા પુરુષોની બે ભિન્ન કમીટીઓ બનાવી તેના જનરલ સેક્રેટરી તરીકે સેવા બજાવી, સારી રકમ એકઠી કરી, દુષ્કાળ પીડિત પ્રદેશમાં મોકલી આપી હતી.

૧૯૧૭ માં યુ. પી. અને બંગાળમાં તથા ત્યાર બાદ મહારાષ્ટ્ર તથા સી. પી. માં હોમરલ લીગની શાખાઓ સ્થાપવા એમને ખાસ મોકલાવવામાં આવ્યા હતા. ત્યાર બાદ તેઓ સ્વરાજ સભા તથા મહાસનાતું કાર્ય સતત કરતા રહ્યા હતા. ૧૯૨૧ માં તેઓ બારડોલી ગયા હતા તથા સત્યાગ્રહ કરવા તેયાર થયા હતા. ૧૯૨૩ માં મુગશી પેસ સત્યાગ્રહમાં પહેલા ગુજરાતી તરીકે જોડાઈ જોડામાં ગયા હતા, ત્યાં ત્રણ માસની સખત સખત ભોગવી આવ્યા પછી તેમની તખીઅત લયડી.

સદ્ગત બુલેશ્વર હલ્લા સમિતિ તથા મુંબઈ પ્રાંતિક સમિતિના સભ્ય હતા. સામાજિક, રાજદ્વારી તથા આર્થિક વિષયોમાં સ્વતંત્ર તથા મહકમ વિચારો ધરાવતા હતા. એમની સત્ય પરાયણતા અપૂર્વ હતી. એમણે સિદ્ધાંતને ખાતર ૧ જો એમને સત્ય તથા ન્યાયી જણાયું એને ખાતર અનેક કષ્ટો સંહન કર્યા

હતાં મહાત્માજીએ એમને માટે સારી આશાઓ બાંધી હતી. જે વધુ જીવ્યા હોત તો સમાજને તથા દેશને અતિ ઉપયોગી થઈ પડત એવા કેટલાક અસામાન્ય ગુણો એમનામાં હતા, એની નવચુગળા નીચેના ઉત્તાર પરથી કંઈક ઝાંખી થાય છે:—

“એવા કેટલાયે મુંઝા સેવકો જીંદગીભર શાંત કાર્ય કરી આ જગતનો ત્યાગ કરી ચાલ્યા જતા હશે, જેની છતિદાસ કે સમાજ નોંધ સરખીયે લેવાનો પરવા નથી કરતો. એવા એક સેવક બાઈ તાપીદાસ સંઘવીના મૃત્યુની નોંધ લેતાં અમને દુઃખ થાય છે. x x x આરડોલીમાં સામુદાયિક સવિનય ભંગનો લડત જાહેર થઈ, તેમાં ખપી જવા પોતાનો ખાનગી વેપાર ધંધો બંધ કરી દઈ તેઓ ત્યાં દોડી આવ્યા, અને એ આખરી યુદ્ધ વખતે લોકોમાં રહેલી ત્રુટીઓ યથાશક્તિ દૂર કરવા એમના વિભાગનાં ગામડે ગામડે એઓ ધુમ્મા હતા. x x x મુંગશીના ખેડુનો પ્રત્યે સક્રિય સદાનુભૂતિ અતાવનાર એઓ એકલા જ ગુજરાતી હતા. જેલની સખ્તાઈએ એમની તદુસ્તી પર ગંભીર અસર કરી. જેલમાંથી છુટ્યા ત્યારથી વધુ ઓછા પ્રમાણમાં તેઓ ખિમારી ભોગવી રહ્યા હતા. કબ્જ સદન સાથે તો એમને બાળમંત્રી હતી. x x આર્થિક મુશ્કેલીઓને એઓ સ્વદેશ સેવા આગળ વીસરી જતા, શારીરિક કષ્ટ તો હસતે મોઢે સહી લેતા, એટલે જેલ જીવનનાં દુઃખો એમને કેમ કરી ડગાવી શકે? નાદુરસ્ત તબીયતનો પરવા કર્યા વિના એમણે આરડોલી કે બોરસદના રચનાત્મક કાર્યક્રમમાં પોતાનો ફાળો આપવાનો નિશ્ચય કર્યો હતો. તે વખતે એમને નહોતું લાગ્યું કે પોતાની એ કમ્પ્લેટ તૃપ્ત નથી થવાનો અને એ અઢવાડીયા પછીજ માદગી જીવસેથ થઈ પડનાં આ જગત છોડી પ્રભુના દરબારમાં તેમને ચાલ્યા જવાનું હશે. એમના અવસાનથી સ્વરાજ્યની લડતે એક શાંત અને પ્રખર, ઉન્સાડી અને નિખાલસ સાચો સેવક ગુમાવ્યો છે પ્રમુ એમના આત્માન શાંતિ અર્પો!”

અનુક્રમણિકા.

કાવ્યો.	પૃષ્ઠ.	કાવ્યો.	પૃષ્ઠ.
આર્ત હૃદયની પ્રાર્થના ...	૧	જુઝમથી ડરતાં નથી ...	૪૦
ભારતની બાબા રેખા ...	૪	લક્ષ્મીની લુટ ...	૪૧
મીઠાનો કર નહિ ભરીએ ...	૭	જેલથી ડરતાં નથી ...	૪૩
કૌરવ રાજ્યનો નાશ ...	૯	જવાહીરની આણ ...	૪૪
પરદેશીની પ્રીત નહિ કરીએ ...	૧૦	યત્ન આરંભ્યો ...	૪૫
આંત્રા પાત્રન ...	૧૧	મહારાજ જવાહીર ...	૪૭
સ્વદેશી વૃત્ત ...	૧૨	અમે સરકારની સામે થયાં ...	૪૯
બાલકને હાસરકુ ...	૧૪	વિદ્યાર્થીનું હાલ ...	૫૧
સલ્ય ...	૧૫	વિગ્ન વાગ્ન વાગ્યાં ...	૫૪
દાર તાડીનો લાગ ...	૧૮	સુખનાં સ્વપ્નાં ...	૫૬
મોહનની બંસી ...	૧૯	બીટીસ સરકારનો નાશ ...	૫૭
અહિંસા ...	૨૦	સાચને ખાતર ...	૫૯
અસહકાર ...	૨૧	ગુલામી વેડી છવ્વું નથી રે ...	૬૦
નીડર બહાદુરો ...	૨૩	યુધ્ધે ચડો ...	૬૨
બાપુની હાલ ...	૨૪	છેલ્લી આશા રેંટીઓ ...	૬૪
સરકારી હકુમત શુ કરે ? ...	૨૫	વીરો નહિ નમશે ...	૬૬
મૃત્યુની આકાંક્ષા ...	૨૫	ગલીમ નમી જશે ...	૬૭
સાચો સેવક ...	૨૮	ગંગાને ...	૬૯
નોકરી નહિ કરીએ ...	૩૦	મહાન દેશ બકા લાલ લગ્નપત્ર	
કાષ્ઠ તોળે ...	૩૧	—રાખને શ્રદ્ધાંગલી ...	૭૧
હવે તો ગમે ...	૩૩	પુશામન કરશું નહિ ...	૭૩
બાપુની કુચ ...	૩૪	રાષ્ટ્ર ધ્વજ ...	૭૫
ગુર ગાંધી ...	૩૬	જવાન માગશું ...	૭૬
સાચમનીનો સાચો સેવક ...	૩૮	ભારતનું ભાગ્યોદય ...	૭૮
વડાચે રેંટીઓ ...	૩૯	કેસરીઆં કીધાં ...	૭૯
		છેલ્લી પ્રાર્થના ...	૮૦

॥ ॐ ॥

સ્વરાજ સ્ત્રોતસ્વીનિ.

આર્ત દ્વયની પાર્થના.

(ગરૂડે ચડી આવજો ગિરધારી એ રાગ)

હવે અવતાર, ધરોને મોરારી;
લગ્નત દેશની, રાખજો ગિરધારી;
હિંદુસ્તાનમાં, જંગ મંડાયો,
હા હા દાર, બધે વર્તાયો;
દીધા કોલ, તમે હવે પાળોઃ હવે૦

આઠ દશ ગણા, કર એણે નાખ્યા,
દોર ગુલામીના, ગળે નાખ્યા;
પ્રાણ હિંદના, અધવચ રાખ્યાઃ હવે૦

આખા દેશમાં, ગોળી ચલાવી,
આણુ લાડી. તણી વર્તાણી;
હદ મૂકી, હવે એણે ભારી: હવેં

સો સો વર્ષથી, દેશ રીખાવ્યો,
દોર સત્તાનો, એવો ચલાવ્યો;
કાળો કહેર, એણે વર્તાવ્યો: હવેં

હિંદમાતા રૂદન, આજે કરતી,
રક્તની ધાર, નયનેથી સરતી;
એતો ધર્મનો, આશ્રય ધરતી: હવેં

યુગે યુગે, અવતાર ધરો છો,
અધર્મ નો, નાશ કરો છો;
મંસ્થાપન, ધર્મ કરો છો: હવેં

આજે અર્વિન, ગર્વે ભરાયો,
હૃદ દુઃશાસન, હર ખા ચો;
દેશના, પ્રાણ હરવાને ધાયો: હવેં

કાલ્યા કુંગરા, ભુભને જોતાં,
જાડ વટી પડ્યાં, અશ્રુ ધોતાં;
કાલ્યા પાપાણુ, એ દુઃખ રોતાં: હવેં

આજે વિપની, વૃષ્ટિ થાય,
જ્વાળા, હિંદિઓથી ન સહાય;
કૃપાનાથ કરો, હવે સહાય: હવેં

દાવાનળ દેશમાં, સળગાવ્યો,
કાળ પ્રલય, નાણે વર્તાવ્યો;
બહુ પાપીએ, પંજે ચલાવ્યો: હવેં

તમે લંકામાં, લાઘ લગાડી,
અધર્મના, રાજ્યને બાળી;
શક્તિ સ્ત્રીતા, તમે ઘેર આણી: હવેં

અવતાર લઈ, ને દુઃખ ટાળો,
લક્ષ્મણસહ, આપ કહાવો;
હવેં સત્યની, બહારે ધાઓ: હવેં

પૂર્યા પાંચળીના, તમે ચીર,
અમે સોંધ્યા, છે આપને શિર;
ધાળે ધાળે, શ્રીકૃષ્ણ વીર: હવેં

તમે દેશની, બહારે ચડજે,
આગેવાની, આ યુદ્ધની કરજે;
જયકાર, સ્વરાજ નો કરજે: હવેં

ૐ ॥ ૐ ॥ ૐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

ભારતની ભાગ્ય રેખા.

(જનની જોડ સખી નહિ જડે રે લોલ એ રાગ)

—:૦:—

ભારત અમારો રૂડો, દેશ છે રે લોલ;
ગાથું પ્રિતેથી, યશો ગાન જો. ભારત૦

જાતીય સરકારની પાપી વાસના રે લોલ;
કીધો ભારત પર કહેર જો. ભારત૦

રસકસ આપણો લુટી લીધો રે લોલ;
કીધાં તેણે પાથ માલ જો. ભારત૦

નોકરી ખીતાબ કંઈ આપીને રે લોલ;
દેશને બનાવ્યો ગુલામ જો. ભારત૦

ગુલામી દેશ તણી કાપવા રે લોલ,
દેશું અમારાં ગ્રાણુ જો. ભારત૦

દેશ દારિદ્રતામાં ડુબતો રે લોલ;
બચાવો આઢી ને બાં હથ જો. ભારત૦

અસ ને વસ્ત્ર વિણ આથડે રે લોલ;
ભારત માત કેરાં બાળ જો. ભારત૦

જુલમ સરકાર નો અતિથણો રે લોલ;
કીધો પરાધીન રાષ્ટ્ર જો. ભારત૦

સ્વાધીનતા પ્રિય સર્વને રે લોલ;
સ્વરાજ્ય જન્મસિદ્ધ હક્ક જો. ભારત૦

હુકો અમારા માણુવારે લોલ;
 હેશું અમારાં પ્રાણુ ને: ભારત૦

યજ્ઞ અમે રૂકો આદર્યો રે લોલ;
 સ્વદેશી વૃત કેરે કાજ ને: ભારત૦

પૂરો કરીને લેશું આપણે રે લોલ;
 સુતર ને તાંતણે સ્વરાજ ને: ભારત૦

સ્વરાજ મંત્ર મુખે બપતાંરે લોલ;
 ગા શું સ્વતંત્રતા ના ગાન ને: ભારત૦

અમૃતસરના અન્યાય ને રે લોલ;
 ભૂલ્યો તે કેમ ભૂલાય ને: ભારત૦

શિયળ બહાલું જેને અતિવ છેરે લોલ;
 પતિવ્રત ધર્મ જેના પ્રાણુ ને: ભારત૦

ગૌરવ દેશનો વધારતી રે લોલ;
 ભારત વર્ષ કેરી માત ને: ભારત૦

સતી શીરામણી ખડેનીઓ રે લોલ;
 લૂટી છે તેમની લાજ ને: ભારત૦

ગોળી ચલાવી દૂષ્ટ ડાયરે રે લોલ;
 લીધા બંધુઓ ના પ્રાણુ ને: ભારત૦

નિકો વહે છે ત્યાં તો રક્ત નીરે લોલ;
 શિર્ષ બંધુના તણાય ને: ભારત૦

વર્ણન કરવાને વેદના રે લોલ;	
ધ્રુવે છે હિંદ કેરાં હાડ ને:	ભારત
બુદ્ધિમ પ્રજા તે કેમ સાંખશે રે;	
હાયરે વાળ્યો છે દાટ ને:	ભારત
અભિવંદન સૌરાષ્ટ્ર ને રે લોલ;	
પ્રગલ્ભા ગાંધી સમા વીર ને:	ભારત
ધન્ય સાબરમતી માતને રે લોલ;	
તીરે વસે મહા વીર ને:	ભારત
પ્રજા અલૌકિક માતની રે લોલ;	
તિર્થ અનુપમ એહ ને:	ભારત
અરણ્ય વહે છે તેમાં સ્નેહનાં રે લોલ;	
એક્યતા ના ઉછળે તરંગ ને:	ભારત
એક દિવસ એવો આવશે રે લોલ;	
ધણે ભારત નો ઉધાર ને:	ભારત
ઉદય અનુપમ તો થશે રે લોલ;	
ભારત ભાગ્ય કેરો ભાણ ને:	ભારત
દેશની બહારે પ્રભુજી ધણે રે લોલ;	
વર્તાશે જય જય કાર ને:	ભારત
ભારત વર્ષ વિનય પામશે રે લોલ;	
ગટે શુભામીના તાર ને:	ભારત

❧ ॥ ૐ ॥ ❧

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

(મીઠાંનો કર નહિ ભરીએ)

—:૦:—

નહિ ભરીએ, નહિ ભરીએ, કર મીઠાંની ઉપર નહિ ભરીએ;
 નહિ ડરીએ, નહિ ડરીએ, એ, જાલીમ સરકારથી નહિ ડરીએ:

એણે જાલીમ, અમલદાર રાખ્યા છે,
 કર મીઠાંની ઉપર, નાખ્યા છે;
 રંક રાખે, ઘણાં કષ્ટ સાંખ્યાં છે: કર મીઠાંનીં

એણે જુદાથી, લોક વશ કીધું છે,
 જ્ઞાન ગુલામી, કેરું દીધું છે;
 બધી રેયતનું, લોહી એણે પીધું છે. કર મીઠાંનીં

મહારા બાપુતણી, વીર હાક વાગી,
 વળી વીકૂલ ભાઈની, જોડ જાગી;
 હવે સરકાર ખીચારી, જાય ભાગી: કર મીઠાંનીં

અમે લીધી પ્રતિજ્ઞાથી, નહિ ફરીએ,
 બહાણુ ખીટીશ કેરું, મધ દરીએ;
 એને તોર ચડ્યો, છેલી ઘડીએ: કર મીઠાંનીં

એ રાવણીઆ એ, બહુ કેર કીધા.
 શિર્ષ બંધુના, રોજ ને રોજ લીધાં;
 ભીખ માગતાં, ભારત જન કીધાં: કર મીઠાંનીં

એણે કજીઆના, બીજાં વાવ્યાં છે,
 દર નાખીને, લોક રીણાવ્યાં છે;
 એણે કાળા કેર, ચલાવ્યા છે: કર મીઠાં

એતો સાધુનો, વેશ ધરી આવ્યો છે,
 હા બાણથી, આજ લગી ફાવ્યો છે;
 એને હુકુમતનો, રસ ભાવ્યો છે: કર મીઠાં

એણે સત્તાના, દોરને દઢ કરવા,
 રૂડી રેચતની ઉપર, રાજ્ય કરવા;
 કર નાખ્યા છે, આપણા પ્રાણ હરવા: કર મીઠાં

ॐ ॥ ૐ ॥ ॐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!

(કૌરવ રાજ્યનો નાશ)

—:૦:—

જાય છે, જાય છે, જાય છે, રે, પેલું કૌરવ રાજ્ય હવે જાય છે,
થાય છે, થાય છે, થાય છે, રે, રૂઠા ધર્મનું રાજ્ય હવે થાય છે,

બુખ્યો આલમશાહ, ધરાસણામા;
બંધુના લોહી માટે, ધાય છે રે: પેલું કૌરવ

પ્રાણ ઘાતક એવા, દંડા ચલાવી;
ભારત ના પ્રાણ, હરાય છે રે: પેલું કૌરવ

પડતાં ને પાડુને, કબ્રને ડામ દેવા;
મૂર્છિત ને માર મરાય' છે રે: પેલું કૌરવ

ધરાસણા ની, ધરા ઉપર કે;
બંધુને, ગળડાવાય છે રે: પેલું કૌરવ

પાપી પંજને, પૂરો ચલાવવા;
કાંટાની ખાઈ માં નખાય છે: પેલું કૌરવ

ભારત માતનો રસકસ લુંટતાં;
દુર્યોધન હરખાય છે રે: પેલું કૌરવ

કૃષ્ણ સમા બાપુ, ગાંધીજી ભગતાં;
કૌરવ રાજ નાશ થાય છે રે: પેલું કૌરવ

(પરદેશીની પ્રીત નહિં કરીએ)

નહિં કરીએ, નહિં કરીએ, પરદેશીની પ્રીત અમે નહિં કરીએ;

નહિં ધરીએ, નહિં ધરીએ, હાથ વિષ હુળાહુળ નહિં ધરીએ;

એતો વિષ ભરી વરમાળા છે.

દિસે રૂડાં પણ, માંહીથી કાળાં છે;

એ તો સ્વાધીનતાના, તાળાં છે: પરદેશીની૦

પ્રાણ ઘાતક એ, ફળ કડવાં છે,

એથી આપણુ ને, વશ કરવા છે;

વિષ આપીને અમૃત, હરવાં છે: પરદેશીની૦

એ કાળ દૈત્યની, કાયા છે,

પૂર પાશવતાની, છાયા છે;

એ રક્ત મહી, રંગાયાં છે: પરદેશીની૦

એણે સાચા, હડોને રાખ્યા છે,

પ્રાણ ચૂસીને, લોક ને ખાળ્યાં છે;

પશુ માફક, સૌને પાળ્યાં છે: પરદેશીની૦

એ ચૈતન્ય, ધધું હરનારા છે,

વળી મૃત્યુના, મુખ કેરી ધારા છે;

એ ધંધુના, શબ કેરા ભારા છે: પરદેશીની૦

સુ ॥ ૐ ॥ ૫૨

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

(આ જ્ઞા પાલન .)

ખાપુ ગાંધીને, પગલે ચાલશું રે;	
લલે દેવાં પડે, અમ પ્રાણુ:	ખાપુ૦
ખીક રાખે તો, લાજ જાય માતની રે;	
એ તો ધર્મ, વિરુદ્ધ કહેવાય:	ખાપુ૦
એણે ઐક્યતાના, ઉપદેશ આપતાં રે;	
વેર ઝેર, કર્યાં સહુ દૂર:	ખાપુ૦
એણે મૃત્યુના, મુખથી બચાવીઆં રે;	
નવ જીવન, દર્ધ કરી સાદ્ય:	ખાપુ૦
તેત્રીશ કોટીનાં, દિલ એણે પારખ્યાં રે;	
એતો સાચો, ઇશ્વરી અવતાર	ખાપુ૦
એણે શસ્ત્ર આપ્યું, અસહકારનું રે;	
જેથી નમાવ્યું, કૌરવ રાજ્ય:	ખાપુ૦
એણે ધર્મ, અહિંસાનો શીખવ્યો રે;	
સહુ મરવા, થયાં તૈયાર:	ખાપુ૦
ખાપુ ગાંધીની, વીર હાક વાગતાં રે;	
જગ્યાં ભારત, નાં સંતાન:	ખાપુ૦
ધન્ય ભાગ્ય, આજે ગુજરાતનાં રે;	
જ્યાં ધૂમે, ગાંધી સમા વીર:	ખાપુ૦
ધન્ય ધન્ય સાળરમતી, માતને રે;	
સાચો સાધુ, વસે તેને તીર:	ખાપુ૦
એ પુન્ય દિવસ, પાસે આવીઓ રે;	
રૂડો સ્વરાજ, નો આપનાર:	ખાપુ૦
આજે અમૃતના, ઝરણા ઝરે રે;	
ખડું ભારત, વર્ષ ભીંજાય:	ખાપુ૦

સ્વદેશી વૃત્ત.

—‘O’—

અમે સ્વદેશી, વૃત્તને પાળશું રે;	અમે
ભલે દેવું પડે, બળી દાન:	અમે
ડોક ચક્ર, સુદર્શન રંટીઓ રે;	અમે
એ તો, રંક તણા આધાર:	અમે
અમે શિર્ષ, સાટે એને સેવશું રે;	અમે
એતો આઝાદી, નો આપનાર:	અમે
અમે પાણકોરાં, ને પૂજશું રે;	અમે
રાખી અંતરમાં, વિશ્વાસ:	અમે
ભલે ગોળી, ચલાવે કારમી રે;	અમે
તોએ રશું, નહિ લગાર:	અમે
એના મખમલ, મથક ગમે નહિ રે;	અમે
જેમાં બંધુનાં, લોહી ફેરી છાંટ:	અમે
ખાદી સૌભાગ્ય, કેરો ચાંદનો રે;	અમે
રાખી ભારત, માત કેરી લાજ:	અમે
ભય વેધવ્યતા, નો એણે હુર્યો રે;	અમે
આપ્યું ભારત ને, સૌ ભાગ્ય:	અમે
સ્વેત સુંદર સુતરનો, તાંતણો રે;	અમે
કામધેનું તણો, અવતાર:	અમે

એથી તાર, ગુલામીના વટશે રે;
વળી સ્વરાજ ના, ખુલશે દ્વાર: અમે૦

તમે વિદેશી, વરુ એવાં બાણજો રે;
એતો બંધુના, શિર્ષ કેરી માળ: અમે૦

બૂખ લોગાં, ભારતવાસી કર્યાં રે;
એણે રીખાવી, છે હિંદ માત: અમે૦

પરદેશીની પ્રિત, તમે છોડજો રે;
એથી આપણી, દેહ વટલાય: અમે૦

બાપુ ગાંધીના, બોલ અમે પાળશું રે;
એ, છે, હિંદનો તારણ દ્વાર: અમે૦

ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

ખાલકને હાલરડું.

(મેમાનો એ બહાલાં પુનઃ પધારજો-એ રાગ)

પોઢો મહારા, બહાલા પુત્ર પારણે,
 પોઢાડે છે, ત્હારી બહાલી માતજો;
 સુખડતું સુવાસિત, ત્હારું પારણું,
 ઉપર બેઠાં, ચકલી, ને વળી મોરજો: પોઢો-માર
 ખાદીની ઝોળી, ને દોરી સુતની,
 પરદેશી કાપડ, નો કરવો ત્યાગજો;
 સ્વાનદેથી, મસ્ત થઈ રમજો સદા,
 લેજો રૂડી, રાખુ જીવનની લહાણજો: પોઢો-માર
 જન્મ ભૂમીની, વિજય ધ્વજ ફરકાવવા,
 અપાંણ કરજો, બંધુ તારી જાતજો;
 દેશ તણાં તો, કદ બધાં ઉદારતાં,
 ઈશ્વર કરશે એમાં. તુજને સ્હાયજો: પોઢો-માર
 ભલા ભલા આવીને, પાછા પરવર્યા,
 ન રહું એનું, નામ અને નિશાનજો;
 જીવ્યો જગમાં બંધુ, તેને જાણજો,
 વલણંત દીર્ઘથી, રાખ્યું જેણે નામજો પોઢો-માર
 દરદ જનેતાનું દિલમાં, જાણી અને,
 સપુત થઈને, સોંપો માને શિર્ષ જો;
 પ્રભુ ચરણ માં, પોઢો મહારાં બાહુડાં,
 આપિય દે છે, ત્હારી બહાલી માત જો: પોઢો-માર
 સ્વરાજ અમૃત, જોત વહે સર્વાંગમાં,
 જીવંતાં આ, હિંદ બધું હરખાય જો;
 જન્મભૂમી ને, કાજે જીવન દોમજો,
 ઇચ્છે એવું અંતરથી તુજ માતજો: પોઢો-માર

સત્ય.

—:~:—

પિતાજી આ કોપ તમે શું કર્યો-એ રાગ.

સત્ય વિના કદી, તમે ના તરો,
કાર્યો બધાં શુભ વળી આદરો;
ખરા સત્ય પંથને, ચિત્તે ધરી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિં

સત્ય સહુ ધર્મનું, મૂળ ખરે,
સત્ય વિના, જય નથી રે આખરે;
મહા રત્ન, સત્યને જાણો સહી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિં

સત્યાગ્રહી, બંધુઓ, શૌર્ય ધરો,
કીર્તિ બહુ પામી, જગે વિચરો;
વિજય દેવી સત્ય પાણીને વરી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિં

કીધી હતી લડત, ગાંધીએ ખરી,
આફ્રીકામાં સત્યનો, પંથ ધરી;
પ્રભુજીએ વીજય ની, માળા ધરી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિં

સત્યાગ્રહી વીરનર, એ ગાંધી ખરા,
શસ્ત્ર સામે, સત્ય પહોંચી લડ્યા;
અજળ શક્તિ મંત્ર બતાવ્યો ફરી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિં

સત્ય માટે દુઃખો, ઘણાંજ સહ્યાં,
વળી જેલ, સત્યને કાજ ગયા;
ડગ્યા નહિ, દારૂણ દુઃખો થકી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ

સત્યવાદી હરીશ્ચંદ્ર, રાય ખરા,
છોડી રાજ પાટ, તે વન્ન ગયા;
વિશ્વામિત્રે કસોટી, તેની કરી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ

સત્ય માટે પત્નિ, ને મારતાં દે,
ડગ્યા નહિ સત્ય, વચનથી ખરે:
પ્રભુજી એ, તેમ ની, બહાર કરી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ

સત્ય પાસે કૌરવ, બળ તો નમ્યું,
પ્રભુજીને સત્યનું, સ્થાન ગમ્યું;
હાંકયો રથ સારથી, પોતે થઈ:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ

ધર્મચુદ્ધ યુધિષ્ઠિરે, બ્યારે કર્યું,
સત્ય પંથે ધર્મનું, ધ્યાન ધર્યું;
થયા સાહય, તેમને શ્રી મુરારી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ

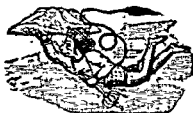
દેવી બળ સત્ય, પણાનું ખરૂં,
નથી ખીન્નું સત્ય, સમાન અણું;
દિવ્ય ન્યોતિ, સત્ય પણાની ખરી:
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ

સત્યાગ્રહી શ્રીરામ, વન ગયા,
પત્નિ સાથે દુઃખો, ઘણાંજ સદ્ધ્યાં;
વિજય પામ્યા, રાવણ રાન્ય હરીઃ
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિ૦

સત્ય સામે, રાવણ રાન્ય ગયું,
અસત્યનું છાળડું, ઉચ્ચું ગયું;
રોજાયો છે, રાવણ યુધ્ધે ચડીઃ
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિ૦

સત્યથી ચરો, ઇંદ્રજીત હણ્યો,
સત્ય માર્ગ, લક્ષ્મણે શ્રેષ્ઠ ગણ્યો;
જીત્યા ઇંદ્રજીત, ને સત્યે કરીઃ
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિ૦

બંધુ બહેની સત્યના, યુધ્ધે ચડો,
બાપુજીના ખોલ, ને જીરે ધરો;
ખપી નાઓ સત્યના યસ મહિંઃ
ઉચ્ચારો મુખેથી સ્વરાજ ધ્વનિ૦

ॐ ॥ ૐ ॥ ૐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

દાડ તાડીનો ત્યાગ.

—:૦:—

નહિ કરજો, નહિ કરજો, દાડ તાડીનો સંગ તમે નહિ કરજો;
 નહિ ધરજો, નહિ ધરજો, હાથ વિષ હજાહજ નહિ ધરજો.

એનાં મુળ ઝેરી, બહુ ઉડાં છે,
 એ નર્ક થકી, પણ ભૂડાં છે;
 એ લોહી પડનાં, ડુંડા છે.
 એ મૃત્યુના, મુખની જ્વાળા છે,
 વળી શત્રુએ, હાથમાં ઝાલ્યા છે;
 એ તો ગંધુના લોહીના, પ્યાલા છે.
 ગળ બુધ્ધીને એ, હરનારાં છે,
 પાયમાલી અરે, કરનારાં છે;
 થઈ કાળ જીવન, હરનારાં છે;
 ભૂખ ભેગાં, આપણને કીધાં છે,
 વિદેશીએ નાણાં, લીધાં છે;
 ત્રીશ કોટીના, કાંકરા કીધા છે.
 કલેશ કુસંપ, એણે કીધો છે,
 સુખી જીવન નો, આનંદ લીધો છે;
 રૂઢા ચૈતન્ય રસને, પીધો છે;
 સૌ વ્યસન, મહિં સપડાયા છે,
 અજ્ઞાન મહિં, અથડાયા છે;
 ભૂલી જ્ઞાન અને, ભરમાયા છે;
 ધ્વંસ માનવતા, નો કરનારાં છે,
 પ્રાણ દાડ તાડી, હરનારાં છે;
 ઝેર જીવન માં, ભરનારાં છે:

ૐ વંદે માતરમ્. ૐ

મોહનની બંસી.

—:૦:—

સાબરમતીને તીરે, મોહન બંસી બાજી,
સ્વતંત્રતાને સાધી, સત્યવૃત્તની સમાધી;
અહિંસા નો માર્ગ, ધર તી: મોહન બંસીં

ચક્ર સુદર્શન એવું, છે કામધેનુ જેવું;
કહે પૂ કારી ગાંધી - મોહન બંસીં

સધવાનો શણગાર, વિધવાનો છે આધાર;
સાથે એ મંત્ર દેવી - મોહન બંસીં

ગુણ ગાંધીજીના ગાતાં, સૌજન્ય પવિત્ર થાતાં;
પ્રભુ બહારે ચડજે તેની: મોહન બંસીં

કર્યા પ્રયત્ન જે, જે, કરજે સફળ સૌતે, તે;
વિ ન તિ ક ર છે બા બી: મોહન બંસીં

હુ:ખીઆ તણો વિસામો, સુખ શાંતિ આપનારો;
એ રેં ટી ઓ પ્ર તા પી: મોહન બંસીં

જયજય સ્વદેશ પઢતી, જયજય સ્વરાજ પઢતી;
અ મૃ ત મુ ખે થી ઝ ર તી: મોહન બંસીં

બળવે બાપુ ગાંધી. ઝીલે છે હિંદ વામ્ની;
એ વિ જ ય મા બ ધ ર તી: મોહન બંસીં:૦

ॐ ॥ ૐ ॥ ॐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

અહિંસા .

રઘુપતી રામ હૃદયમાં રહેજેરે એ રાગ.

અહિંસાનો ધર્મ, તમે સહુ પાળો રે;
 કરે ગાંધીજી, નિત્ય પો... કા રા:
 અહિંસાનો, વિજયધ્વજ ઝાલો રે;
 ગણેા સ્વદેશી, ધર્મને બહા લો: અહિંસાનો
 માતૃભૂમી ની, સેવના કરજો રે,
 રૂઢો સત્યનો, મારગ ધરજો રે;
 દેશ ભાવ સદા, પરહુર જો: અહિંસાનો
 કષ્ટ રંક જનોને, ન આપો રે,
 રંકતું સ્થાન, હૃદયમાં સ્થાપોરે;
 એની સેવા કાજે, ગ્રાણુ આપો: અહિંસાનો
 મારી કષ્ટ કોને, નવં દેજો રે,
 પરહીત કરી, યશ લેજો રે;
 ધર્મ માટે, બળીદાન દેજો: અહિંસાનો
 સમદૃષ્ટી તમે, સદા રાખો રે,
 ખોટાં વેણુ મુખે, નવ ભાખોરે;
 સ્વરાજના અંત, ચોખો: અહિંસાનો
 દેશ હિતનાં કામે, કરજો રે,
 શુભામીનો સાગર, તરજો રે;
 રાષ્ટ્ર ધ્વજ રૂઢો, હાથમાં ધરજો: અહિંસાનો
 માળા સ્વતંત્રતાની, ધરજો રે,
 ઐક્યતા ના, મત્રી મુખે, ધરજો રે;
 જયકાર સ્વરાજ, નો કરજો: અહિંસાનો

ૐ વંદે માં તર મૂ. ૐ

એણે હત્યાકાંડ, બહુ આદર્યાં રે;
મારી પડતાની, ઉપર લાત: સહકાર૦

ગૌ માત, ગરીબડી આપણી રે;
એ તો, કારખાને કપાય: સહકાર૦

શ્વાસ રૂંધ્યા, એણે સૌ જન તણારે,
આખો દેશ ક્યો, વેરાન; સહકાર૦

એક બાપુએ, બતાવ્યો રેંટીઓ રે
એણે રાખી છે, હિંદની લાજ સહકાર૦

અમે વિજય ધ્વજ, ફરકાવશું રે
કરશું ગોરાને, દરીઆ પાર. સહકાર૦

પૂર્ણ સ્વરાજ મંગલે, સાધશું રે
કરી દેહ બધી, કુરબાન. સહકાર૦

ॐ ॥ ૐ ॥ ॐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

(સરકારી હકુમત, શું કરે.)

—:O:—

સરકારી હકુમત, શું કરે રે;
 અમે મરવા થયાં, તૈયાર:—સરકારી હકુમત
 ભલે ગોળી ચલાવે, એની કારખીરે;
 અમે ઝીલવાને, તૈયાર:—સરકારી હકુમત
 અમલદારો અમારા, કાળ છેરે;
 અમે માયાં ધર્યાં, એની પાસ:—સરકારી હકુમત
 અમે મરશું ને, માતને જીવાડશું રે;
 એને મારે દેશું અમે, પ્રાણ:—સરકારી હકુમત
 અમે ઐક્યતાથી, યજ્ઞ રૂઠો આદર્યો રે;
 જેમાં હોમાયાં, ભારત વાન:—સરકારી હકુમત
 અમે આઝાદી, કેરે આંગણે રે;
 ઉભાં મૃત્યુનાં, મુખની માંહી:—સરકારી હકુમત
 રૂડા સ્વરાજ, ધ્વજને સ્થાપવારે;
 અમે સૌખ્યાં અમારાં, શરીર:—સરકારી હકુમત
 ભોળવાશું નહિ, સરકારથી રે;
 શિર્ષ મારે લેશું, સ્વરાજ:—સરકારી હકુમત
 મરી કીટી સ્વાધીન તાને, સાધશું રે;
 ભલે માથું ને ધડ, જુદાં થાય:—સરકારી હકુમત
 આત્મ શક્તિથી, સ્વરાજ આણશું રે;
 પ્રભુ પંથે, અમારાં બહાણ:—સરકારી હકુમત

ૐ નમો ભગવાતે ૐ નમો ભગવાતે ૐ નમો ભગવાતે

મૃત્યુની આકાંક્ષા.

—:0:—

અમે ડરતાં નથી, હવે કોણથી દે; એ રાગ.

અમે મરવાને માટ, યુધ્ધે ચડ્યાં દે;
પછી શું કરશે, હ થી આ ર: અમે૦

શુરૂ ગાંધીએ મંત્ર, જે શીખવ્યો દે;
તેથી ફર થયું, અજ્ઞાન: અમે૦

મોહ માયાથી, મુક્ત એણે કર્યાં દે;
દીધાં જ્ઞાન સુધારસ, દાન: અમે૦

અમે ભવાટવી માં, બૂલ્યાં પડ્યાં દે;
વળી બૂલ્યાં છે, સાચો માર્ગ: અમે૦

શુરૂ ગાંધી એ, માર્ગ બતાવીએ દે;
અહિંસાથી આણુ લે, સ્વરાજ: અમે૦

અમે લોહીના દાન, હવે આપશું દે;
થયું મૃત્યુ તણાં, મેમાન: અમે૦

જાંજ બંદુક એના, છુટાં થયાં દે;
એની પુદ્ધિ થઈ, કમ લેર: અમે૦

એ તોપ અમારો, રંદીએ દે;
જેમાં સ્વતંત્રતાના, તાર: અમે૦

એ તાર છે ગોળા; તોપના રે;
જેથી હારી જશે, સરકાર: અમે

એ તાર ગુલામી, ને તોડશે રે;
ખોલી દેશે, સ્વતંત્રતાના દ્વાર: અમે

તોપ ગોળા ભલે, એના વાપરે રે;
અમે કાયા કરી, કુરબાન: અમે

શિર શ્રીકૃષ્ણ પેર, ખેલાવશું રે;
મુક્તિ મેયાને, આપવા લોગ: અમે

માના યર તણી, વેદી પરે રે;
હોમી દેશું અમારી, જાત: અમે

કાંતો સ્વરાજ, લઈને જીવશું રે;
વા ખપી જશું, દેશ કાજ: અમે

સાચો સેવક.

—o—

હિંદ તણું ઝવાહીર, અનુપમ, સાચો સેવક, ગાંધી છે;
શૌર્ય સમારંભ, રમારક રૂપે, દેશનું યોજ્જ્ સૂ ગાંધી છે:

દેશના દુઃખને, દિલે ધરીને;
સો પાયા એ નાં, પ્રાણ: અનુપમ
નાગાં ભૂખ્યાં ને, ખાતર એણે;
અં ગે ધર્યો છે, લંગોટ: અનુપમ
મીઠાંના કાયદાને, મનમાં ગણીને;
છોડ્યા છે, આશ્રમ વાસ: અનુપમ
કેળુ બાપુજીએ, મોકલ્યા તોણે;
કોઈએ ન દીધા, કાન: અનુપમ
સ્વરાજ વિના ના, પાછા ન ફરવા;
લીધાં - છે, એણે નિમ: અનુપમ
આફ્રીકામાં લડત, કરી ત્યારે;
કેવળ સત્ય, આધાર: અનુપમ
શત્રુની સામે, જૂઝ્યા છે એકલાં;
ઈશ્વર પર, ઈતબાર: અનુપમ
વિજય દેવીએ, ત્યાં તો માળા ધરી;
કર્યો બાપુનો, જય જય કાર: અનુપમ
પાશવતાને, પરબળવા ને;
કદમ ભરે, અવતાર: અનુપમ
ગરકારનો નાશ, મુવર કરવા;
દગલાં ભરે, રામ - રૂપ: અનુપમ

વીકુંભ વીર, હનુમાન જોવા;
 બાપુ જી ને, કરે સાહ્ય: અનુપમ૦
 સ્વરાજ ગઢ ને, જીતવા કાળે;
 વલ્લભ લાઈ ની, બહાર: અનુપમ૦
 સ્ત્રીતા સમી, હિંદમાત બચાવવા;
 સૈન્ય કર્યું, તૈયાર: અનુપમ૦
 રાવણ રાજ્યનો, નાશ કરીને;
 સત્વર લાવે, સ્વરાજ: અનુપમ૦
 અમર વાણી એના, મુખથી ઝરતાં;
 ભીંજાયાં, ભારત વાન: અનુપમ૦
 પરમ યોગીના, દર્શન કરતાં;
 દૂર થયા, અજ્ઞાન: અનુપમ૦
 બાપુને પગલે, જો કોઈ ચાલે;
 તો સફળ થશે, અવતાર: અનુપમ૦
 દુઃખ દાવાનળ, દૂર થશે ને;
 તરી જશે, ભવપાર: અનુપમ૦

ॐ ॥ ૐ ॥ ૐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

નોકરી નહિ કરીએ.

(નહિ રખની સરકાર ઝાલીમ નહિ રખની)

નહિ કરીએ, નહિ કરીએ, સરકારી નોકરી નહિ: કરીએ
હિંદમાતના થરા પુત્રો, વિણ વકિ પૂર્યા જેલ: નોકરી
અમૃતસરમાં જલીઆં બાગે, કતલ ચલાવી ખૂબ: નોકરી
વિણ અપરાધી બંધુના કંઈ, છેદી નાખ્યાં શિર્ષ: નોકરી
રક્ત તણી ત્યાં નિકો ચાલી, ડાયરે વાળ્યોદાટ: કનોરી
પતિવૃતાનું સાચું નાણું, શિયળ તણા શેણુગાર: નોકરી
સહી શીરામણી બહેનો સાચી, લૂંટી તેની લાજ: નોકરી
સત્યાગ્રહીના રથંભો સાચા, ઇશ્વરનો અવતાર: નોકરી
ગાંધીજીને નહેરૂ જેવા, પુરી દીધા જે લ: નોકરી
ધરાસણાની ધરા ઉપર તો, કેક લીધાં બળીદાન: નોકરી
લાડીરાજે કેર ક્યાંને, જૂડ્યાં દોર સમાન: નોકરી
રક્ત મહિ રસ્તા રંગાયા, બંધુના લઈ ગ્રાણુ: નોકરી
દેશ તણા તો સાચા હીરા, દેવ તણા અવતાર: નોકરી
પંજળી એ સિંહ કેસરી, હિંદિઓના ગ્રાણુ: નોકરી
સાયમન સામે, વીર થયા ત્યાં લીધા એના ગ્રાણુ: નોકરી
મુલાય બેઝને દંડા માર્યા, કયમ હિંદ સહે અપમાન: નોકરી
પેશાવરમાં ગોળી ચલાવી, ક્યાં લોહીના પાન: નોકરી
જતીનદાસને બૂખ્યા મારી, નિચોવ્યાં છે હાહ: નોકરી
રીબાવી રીબાવી માર્યા, વર્ચો હા હા કાર: નોકરી
શુભામ દેશને સ્વાધીન કરવા, અર્પીશું અમ જાત: નોકરી
દેશ યત્નમાં હોમાઈને, યહ જશું અમ ખાખ: નોકરી

ઈ ન દી લા બ ઝી દા બા દ. ૧૦૦

કા ય દા તો ડ નો.

—:0:—

સરકારના કાયદા, તોડને રે-તમે; (૨)
 તમે ગુલામી શિર નહિ, વેરને રે: તમે૦
 પ્રખર તાપમાં, દેવીને રાખતાં;
 ડર્યો નહિ, દિલમાં જરી રે: તમે૦
 ભૂખ્યાં ને તરસ્યાં, ચૌદ કલાક લગી;
 કેદ કર્યાં છે, ઘેરે કરી રે: તમે૦
 વિકૃલ સુગ્રીવ ને, વલ્લભ હનુમાન છે;
 ગાંધીજી રામ, સ્વરૂપ છે રે: તમે૦
 વલ્લભ વિકૃલ ને, ગાંધીની ત્રીપુટીનો;
 ગુજરાત ને, પડકાર છે રે: તમે૦
 દેશની રાંકડી, રૈયત રીખાવવા;
 મીઠા પર, મહેસુલ નખાય છે રે: તમે૦
 અર્વિન ભાઈ તો, ગર્વે ભરાયા;
 ગોળી બધે વપરાય, છે રે: તમે૦
 અમલદારોની હવે, ઘડીઓ ભરાણી;
 મૃત્યુના શ્વાસ, છેલા અધ્ય છે રે: તમે૦
 સરકારના પાપનો, ઘડો મુંભરાણો;
 પુટતાં હવે શું, વાર છે રે: તમે૦
 સીતા સ્વરૂપ છે, દેવી સરોજની;
 રાવણ રાજ્ય હવે, જાય છે રે: તમે૦
 પેશાવરમાં, ગોળી, ચલાવી;
 બંધુના લોહી પી, જાય છે રે: તમે૦

તરસ્યા જંધુએ ને, વીરમ ગામમાં;	
પાણી દેવાને, બહેનો જાય છે:	તમે૦
પાપી સરકારે પોતે, પંથે ચલાવ્યો;	
બહેનો ને જુગળાવાય, છે રે:	તમે૦
બહેનોની ઉપર, ઘોડા ચલાવ્યા;	
કેર કાળો, વર્તાય છે રે:	તમે૦
ભારત માના, સાચા પુત્રોને;	
જેલમાં ઘસડી, જાય છે રે:	તમે૦
છાપ ખાનના પેલા, કાળા કાયદાથી;	
સાચી કલમ બંધ, થાય છે રે:	તમે૦
સોલા પુરમાં, ગાંધી કેપ માટે;	
સરકાર બહુ, ગલરાય છે રે:	તમે૦
સત્યાગ્રહી ના, સૈનિક જોઈને;	
રામ એના, રમી જાય છે રે:	તમે૦
રાવણ વેપ ધારી, ખોટા સાધુનો;	
નાશ કરવાને, સહુ ધાય છે રે:	તમે૦
આયણાં બાપુને, જેલમાં પુરતાં;	
સરકારનું નાક, કપાય છે રે:	તમે૦
વિજય દેવી આજે, માળા ધરીને;	
બાપુ સમક્ષ ખડી, ચાંચ છે રે:	તમે૦
દમન નીતિનો, જવાબ વાળવા;	
શ્રી કૃષ્ણ બુદ્ધિ, ધાય છે રે:	તમે૦

હવે તો જગો.

સૌ ચલો છતવા જંગ એ રાગ.

સહુ ભારતના ભડવીર, હવે તો જગો,
 એ પરદેશી નો, મોહ સત્વર ત્યાગો;
 શું કરી શકે સમશેર, આત્મભાજ આગે,
 એ પાશવતાના, રાજ્ય પડી સૌ ભાંજે:
 ન્યાં મૃત્યુના, મુખ માંહી ઉભા ભડવીર,
 સૌ સ્વદેશ કેરે કાજ, સમર્પી શિરે;
 હવે ધર્મયુદ્ધની માંહી, તમે જંપલાવો,
 સૌ હિંદિજનનું નામ, આજ રો ભાવો:
 એ પુણ્ય દિવસ છે, પાસ તમે સૌ જાણો,
 નિજ ભારત માના, દર્દ દિલમાં જાણો;
 આરંભ્યો આજે યજ્ઞ, સિદ્ધિને માટે,
 સૌ બંધુ યજ્ઞે તૈયાર, મરણને માટે:
 દિલ દેશની ધારી, દાઝ, બંધવા દોડો,
 એ શાહીવાદના સર્વ, કાયદા તોડો;
 શું મુઠ્ઠલ મીઠો જણુકાર, ચોય દશવાજે,
 વીર બાપુનો પડકાર, ગગનમાં ગાજે:
 એ સુતર છે, સમશેર, આપણી આજે,
 એ સુતરનો જયકાર, ગગનમાં ગાજે;
 હું હુ સી દેવના આજ, બે મમાં વાજે,
 બાપુજી કેરાં રાજ્ય, હિંદમાં ગાજે:

બાપુની કૃત્ય.

—:૦—

અમે હરતા નથી હવે કોઈથી-એ રાગ.

બાપુ ગાંધીનું સૈન્ય, રહે સંચર્યું રે;
સાથે સત્યાગ્રહીઓની, સાહય બાપુ

ત્રીજો મહીનો ને તારીખ, બારમી રે,
પુણ્ય દિવસ પ્રભાત, બુધવાર: બાપુ

એ તો મુક્તિ માને, મળવા ગયા રે,
શિર્ષ સોંપી ને લેવા. સ્વરાજ: બાપુ

મૂર્તિમંત મહંત, શ્રી કૃષ્ણ શા રે;
તપ પાસે નમે, ત્રીલોક: બાપુ

એણે તેત્રીશ કોટીના, દિલ પારખ્યાંરે;
દેશ દાઝે દહો, એની દેહ: બાપુ

ધર્મ યુધ્ધના મોરચા, માંડતાં રે;
જીવન મરણ મધ્યે, એના પ્રાણ: બાપુ

એને જોવા મહાસાગર, ઉલટ્યો રે;
એના દર્શનથી, ચાવા કૃતાર્થ: બાપુ

પરમ પથે એણે, પગલાં ભર્યાં રે;
એ તો હિંદનો તારણ, હાર: બાપુ

સાચો માર્ગ, બાપુજી એ શીખવ્યો રે,
 અહિંસાથી લેવા, સ્વરાજઃ બાપુ
 તમે મરજો પણ, મારશો ના કદી રે;
 લોહી રેડી થજો, ભાગ્યવાનઃ બાપુ
 ધન્ય સાબરમતીના, સંતને રે;
 જોણે હિંદનું રાખ્યું, નામઃ બાપુ
 શસ્ત્ર દેવી ધર્યાં, એણે હાથમાં રે;
 દેશ નૌકા, ઉતારવા પારઃ બાપુ
 એણે વિજય ધ્વજને, સ્થાપવા રે;
 હોમી દીધી છે, એમની કાયઃ બાપુ

ॐ ॥ ૐ ॥ ॐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

ગુરૂ ગાંધી .

—:~:—

જનનીની જોડ સખી નહિ જડેરે એ રાગ.

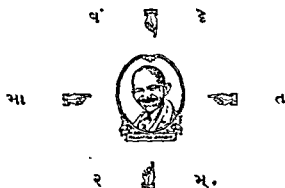
બાપુ ગાંધી સમાન ગુરૂ, નહિ જડે રે લોલ;
 ફરી વળેા લલે, ચારે દેશ જો: બાપુ-ગાંધી
 પ્રેમ રસથી ભરેલ એની, આંખડી રે લોલ;
 જે માં વરસે છે, અમૃત ધાર જો: બાપુ-ગાંધી
 સુકાં કાષ્ટ સમાન, એની દેહ છે રે લોલ;
 માંહી જીવ છે, મહા બળવાન જો: બાપુ-ગાંધી
 યોગ શક્તિ એની અમાપ છે રે લોલ;
 રાજ શક્તિ ના શા, પછી ભાર જો: બાપુ-ગાંધી
 દીધો ચક્ર સુદર્શન, રેડીએ રે લોલ;
 રૂઢા ભારતની, રાખવા લાજ જો: બાપુ-ગાંધી
 અંત ચક્ર તણેા, આવે નહિ રે લોલ;
 એ નો મહીમા છે, અપરં પાર જો: બાપુ-ગાંધી
 એથી સ્વરાજ, મંદીર પહોચથું રે લોલ;
 ગુલામી તિમિર, ટળી નય જો: બાપુ-ગાંધી
 એ અગ્નિ વર્ષાવં તેા, રેડીએ રે લોલ;
 બાળી દેશે, સત્તાના રાજ જો: બાપુ-ગાંધી

બ્રીટીશ નાવનો, અંત એ લાવશે રે લોલ;
સા મું ધર્યું, સુદર્શન ચક્રે ને: બાપુ-ગાંધીં

ઝેરી વાયુ ફેલાવ્યો, એવો રંટીએ રે લોલ;
જેથી ભાંચ્યાં, સત્તાના રાજ્ય ને: બાપુ-ગાંધીં

નાશ કરવા માટે, સરકારનો રે લોલ;
ડગ ભર્યાં છે, ઈશ્વર આધાર ને: બાપુ-ગાંધીં

એના પાપના, પડદા ખોલતાં રે લોલ;
કીધાં જાગૃત, ભારત વાન ને: બાપુ-ગાંધીં

માહાત્મા ગાંધીજી કી જય.

✿ ઇત કી લાખ ઝીંદા બાદ. ✿

સાધ્વમતીનો સાચો સેવક.

પ્રેમાનો એ બહાસાં પુનઃ પદારજ્ઞે એ રાગ.
 સાધ્વમતીના, સાચા સેવક ગાંધી એ,
 વીર હાકથી કીધો, ત્યાં પડકાર ને;
 ગાઢ તિમિરમાં, જનતા જોયાં ખાય છે,
 જગાડવાને, જાગ્યો ત્યાં જાડવીર ને: સાધ્વમતીના
 સ્વાધીનતાના, સૂત્રો એણે શીખવ્યા,
 સ્વરાજ માટે, ખૂલ્યાં કીધાં દ્વાર ને;
 સ્વદેશ કાળે, વેશ ધર્યો સાધુ તણે,
 કાર્ય સાધવા, જાંડી અંતર દાઝ ને: સાધ્વમતીના
 રંક રાષ્ટ્રની હાલત, હૈયે ધારી ને,
 છોડી દીધા, આશ્રમ કેરા વાસ ને;
 દુઃખીઆં હિંદિઓની, દાઝ દિલે ધરી,
 ખારમી ને ખુદ, વારે કીધી કુચ ને: સાધ્વમતીના
 આઝાદી ને પંથે, પગલાં માંડતાં,
 અહિંસાનો, આપી ગયા ઉપદેશ ને;
 રામ રાજ્યતું સ્થાપન, તો કરતાં લગી,
 પાછા નહિં ફરવાના, લીધાં નીમ ને: સાધ્વમતીના
 દેશ તણું, અજ્ઞાન તિમિર, વિદારતાં,
 જ્ઞાન સુધારસ અમૃત, પાચું આજ ને;
 નિરાશામાં હિંદ જાણું, રીખાય ત્યાં,
 નવજીવન આપીને, ઝાઝી ખાંદ્ય ને: સાધ્વમતીના
 પ્રેમ શૌર્ય ને સૌમ્ય, પણાના પાકને,
 શીખવત સાચો, બાપુજી સરદાર ને;
 સ્વરાજ અમૃત સ્વાદ, ચખાડ્યો સર્વને,
 સ્થાપન કરવા, સ્વતંત્રતાના રાજ્ય ને: સાધ્વમતીના
 શાંતિ ! શાંતિ !! શાંતિ !!!

બહા લો રં ટી એ.

—:O:—

એ તારનારો રંક જનનો, બહાલો મહારો રં ટી એ;
 વળી પ્રિય બહુ છે બાપુજીને, એ અમારો રં ટી એ;
 દારિદ્રને દળનાર એવો, બહાલો મહારો રં ટી એ;
 પ્રેરણા મૂર્તી સમાણો, એ અમારો રં ટી એ;
 શુભ તારે શોભતો એ, બહાલો મારો રં ટી એ;
 દિવ્ય ઔજસથી, ભરેલો એ અમારો રં ટી એ;
 કલ્પતરૂને, કામ ધેનુ, બહાલો મારો રં ટી એ;
 સૌભાગ્ય ભારત વર્ષ કેરું, એ અમારો રં ટી એ;
 સિદ્ધિ દાયક શાન્તિ દાયક, બહાલો મારો રં ટી એ;
 ચક્ર મુદ્ર શં ન હાથ લાગ્યું, ગાંધીજીને ભાગ્યથી;
 ચારિત્ર સૌના શુદ્ધ કરતો, બહાલો મારો રં ટી એ;
 સધવા તણા સદગુણ વધારે, એ અમારો રં ટી એ;
 વિધવા ને આશીષ રૂપ, એ છે બહાલો મારો રં ટી એ;
 પ્રેમ શ્રૌત્ય શોભીત, અંકીત એ અમારો રં ટી એ;
 બંદુક ગોળી બાણ જેવો, બહાલો મારો રં ટી એ;
 ન માવશે સરકારને, સૌ દામ્ય રૂપે રં ટી એ;

જુલમથી ડરતાં નથી.

અમે ડરતાં નથી હવે કોઈથી રે એ રાગ.
 અમે ડરતાં નથી હવે, જુલમથી રે;
 ભલે વડી પડે, માથે આભ: અમે૦
 એવા પાટા બાંધ્યા, એણે આંખને રે;
 છતી આંખે કર્યાં, જાણે અંધ: અમે૦
 એણે શ્વાસ રૂધ્યા સૌ જન તણા રે;
 વળી રૂધ્યા છે, આપણા પ્રાણ: અમે૦
 એણે પાલ્યાં પશુની, જેમ રાખીઆં રે;
 શેઠ ખેંચી, કર્યાં બળહીન: અમે૦
 દેશ નિર્જાળ, ને નિર્ધન કર્યો રે;
 ચૂસી તત્વ કર્યાં, નિર્જીવ: અમે૦
 હેવાન હવે, રહેવું નથી રે;
 અમે સાચવશું, સ્વમાન: અમે૦
 ભાલ તિલક કર્યાં, અમે રક્તનાં રે;
 કર્યાં કેસરીઆં, દેશ માટ: અમે૦
 અપમાન વેઠી, જીવશું નહિ રે;
 જાત કરશું અમે, કુરબાન: અમે૦
 કાંતો સ્વતંત્ર થઈને, જીવશું રે;
 વાછોડી દેશું, અમ પ્રાણ: અમે૦
 જંપલાવ્યું અમે, આજ યુધ્ધમાં રે;
 રાખી રામ ઉપર, વિશ્વાસ: અમે૦
 સત્ય પથે અમે, બહાણું હાંકશું રે;
 પછી પ્રભુનું, ધારુ થાય: અમે૦
 રાજ્ય પાશવતાના, ડોલાવશું રે;
 ભલે ભાલાંના, વરસે મેહ: અમે૦
 ~ શાંતિ ! શાંતિ !! શાંતિ !!!

લક્ષ્મી ની લુટ.

—:0:—

ભેને ભગી હયન, વીતી જાય છે, એ રાગ.

ભેને ભગીને આ, લક્ષ્મી લુટી, જાય છે રે,

દાર તાડીધી, આ દેશ, ભીખારી થાય છે રે;

ગૌરવ તારું, ક્યાં છે આ જો,

નિર્હિંસ કીધાં છે, યમરાજો;

વ્યસન અસિમાં, દાએ,

કોણ જાણે, રે: ભેને૦

વીરાંગનાઓ, ક્યાં છે આ જો,

શસ્ત્ર તણા, શણગારો સાજો;

સમરાંગણ માં ગાજો,

ખડેનો, આપણી રે: ભેને૦

ક્યાં છે, ભીખ સમાલડવીરો,

પદ્મ સમા, ઉતારે શિરો;

ભારતના, રણધીરો,

આજે ક્યાં, ગયા રે: ભેને૦

આગળ જો છે, હિંદુસ્તાને,

જંગમાંડ્યો, છે મેદાને;

કટો કટીને ટાંછો,

કેમ છુટી પડ્યા રે: ભેને૦

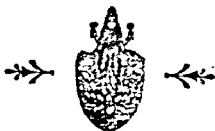
ભારતભય, હરતી મહાદેવી,

આંસીની, મહારાણી જેવી;

જૂએ જંગમાં, એવી,

આજે ક્યાં, મળે રે: ભેને૦

ક્યાં છે અભુજી ન, શા રણુ ધિ રો,
 ધર્મ યુધ્ધ માં, સોંધ્યાં શિ રો;
 ય તા ભ સ્મિ ભૂ ત, વી રો,
 આ જો ક્યાં, ગ યા રો જોને
 ઝેરી નાગ ની, જ્વાળા બળે છે,
 વિધ્વંસ ભારત, વર્ષ ક્રે છે;
 બંધુ કે મ, સ હે છે,
 પ હે રી, ચુ ડી ઓ રો જોને
 ધામ ધરા, ધન સર્વે હુ ટ્યાં,
 હાથ તણાં, હથી આરો હું ટ્યાં;
 ગૌરવ ના, ગદ લ ટ્યાં,
 એ છે. આ પણુ રો જોને
 ભારત ના સૌ, થરા ભગો,
 ભીડ ભય, દેશ તણાં સૌ ભાંગો;
 મોત તણો, ભય ભાંગો,
 દેશ, બચાવવા રો જોને

ॐ ॥ ૐ ॥ ૐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

જેલથી ડરતાં

:0:

અમે ડરતાં નથી હવે કોઈથી રે એ રાગ.

અમે ડરતાં નથી, હવે જેલથી રે;
ભલે વરતાવે, કાળો કેર: અમે૦

જેલ પ્રભુનું મંદીર, જાણુ શું રે;
વાસુદેવનું, વિશ્રામ સ્થાન: અમે૦

જ્યાં જન્મ થયો, શ્રી કૃષ્ણનો રે;
એતો પરમ પુનિત, એવું ધામ: અમે૦

જ્યાં સંત મહંત, વસ્યા બહુ રે;
એતો, ગુલામી તરવાનું બહાણ: અમે૦

જેલ મહેલ, સુવર્ણનો, જાણુ શું રે;
એતો, આઝાદીને, આપનાર: અમે૦

જેલ સ્વાધીન, તાની કુંચી ખરીરે;
એથી સ્વરાજ, ના ઉઘડે, દ્વાર: અમે૦

ભલે સીતમ ગુજરે, બહુ કારમા રે;
સૌ સહેવા અમે, જાણુ શું રે: અમે૦

સ્વમાનની ધ્વજા, જેલ જાણુ શું રે;
નથી રહેવું, હવે અપમાન: અમે૦

જેલ અડસઠ, તીર્થ સમ જાણુ શું રે;
જેથી હિંદને, મુક્ત કરાય અમે૦

ઘોષ ગાંધી, ઝીંદાબાદ ના કરી રે;
કરશું સ્વરાજનો, જયકાર: અમે૦

ઈ ન કી લાળ ઝીંદાબાદ.

ઝવાહીરની આણ.

—*—

વીર ઝવાહીર કેરી, આણ બધે વર્તાય છે, રે,
એ કર્મવીર ની છીર્તિ, ઝૌ જન ગાય છે, રે;

બાહિષ્કારના, બ્યુગલ વાજે,
વિજય તણાં, વાણત્રો વાજે:
હું હુલી દેવના, ગાજે: હિંદુસ્તાનમાં રે-વીર૦

યુવાન ઉભા, રણમાં આગે,
દેશ દાઝ રગ, રગમાં જાગે;
સ્વરાજ ઘોષણા, વાગે: આજે દેશમાં રે૦

વીર ઝવાહીર, રાસ રચે છે,
સત્યાગ્રહીનું, સૈન્ય રચે છે;
હાથ વિજય, ધ્વજ લે છે: બંધુ આપણા રે૦

શત્રુ-નાશના, પડધમ વાગે,
જ્યોતિ ઝવાહીર, કેરી જાગે;
પ્રીતીશ, રાજને ભાંગે: હિંદિયો બધારે૦

ય જ્ઞ આ રં ભ્યો.

—:૦:—

સીતા સ્વયંવર રચીઓરે, રાયે મંડળ રચીઓ; એ રાગ.

બાપુજી એ આજે, યજ્ઞ આરંભ્યો;
 સ ર કા ર નો ર થ, સ્થંભ્યો રે: આજે૦
 ય જ્ઞ ની વેદી ની ઉપર આજે;
 બળી દાનના, સ્વર ગાજે રે: આજે૦
 સત્તાના દોર, ચૂરે ચુરા કરવા;
 યુધ્ધે ચડ્યાં, સહુ મરવા રે: આજે૦
 દેશના દર્દને, દિલમાં ધારી;
 બાપુએ લીધી, ફકીરી રે: આજે૦
 જલ્દીઆંન વાલાના, જુદા સંભારી;
 બાપુને છુટી, કંપારી રે: આજે૦
 બગલ બહિષ્કાર, ના બધે વાગ્યાં;
 સ ર કા ર ના રાત્ર્ય, ભાંગ્યા રે: આજે૦
 હોમી દેશું, જંગમાં દેહ આજે;
 દેશના સુખને, કાજે રે: આજે૦
 સત્યાગ્રહી ઓના, રૌત્ર્યને રચીઆં;
 સત્યના શસ્ત્રને, સજી આ રે: આજે૦
 આલમ શોહ તો, ક્રોધે લરાયો;
 દંડા ચલાવવા, ધાયો રે: આજે૦
 ધરાસણામાં કેર, ચલાવ્યો;
 ને ઉખેડ્યો, રાજનો પાયો રે: આજે૦
 મનમાં નાણી, એણે ઈશ્વર આજા;
 બાપુએ લીધી, પ્રતિજ્ઞા રે: આજે૦

સરકારનો નાશ, સત્વર કરવા;
 રાવણ રાજ્ય, ને હરવા દે: આજે
 અહિંસાના, હથીઆર ને ઝાલ્યાં;
 પ્રભુને પંથે, ચાલ્યા દે: આજે
 કર્મચોગી જ્યાં, અમરવાણી બોલે;
 ત્યાં બ્રહ્માંડ આપું, ડોલે દે: આજે
 સ્વરાજ લેવાને, બાપુજી ધાયા;
 જનતા એ પુણે, વધાવ્યા દે: આજે
 ઉછર્યો માનવ સાગર, એને રે જોવા;
 દર્શનથી પાપ, ધોવા દે: આજે
 નીમ લીધાં, દેશ સ્વાધીન કરવા;
 સ્વરાજ લઈને, મરવા દે: આજે
 આત્મ શુદ્ધી બાપુએ, આજ કરવા;
 પ્રાણ સમર્પણ, કરવા દે: આજે
 યજ્ઞના કુંડની ચોદશ, આજે;
 બુદ્ધિ મૃત્યુના, વાગે દે: આજે
 તન મનપણુ ધન, અમે અર્પણ કરશું;
 યજ્ઞને બત્રીસા ધરશું દે: આજે
 દેવના કુંડલી, જો મમાં વાળ્યાં;
 વિજય તણાં, વાગ્યાં વાળાં દે: આજે
 પુષ્પની વૃષ્ટિ ત્યાં, દેવોએ કીધી;
 જય જય દોષણાં, કીધી દે: આજે

જ ॥ ઐ ॥ જ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

મહા રત્ન ઝવાહીર.

હિંદ તણું, મહા રત્ન અમુલ્ય;
સાચો વીર, ઝવાહીર છે: હિંદ તણું

કૃષ્ણ શા બાપુને, સ્હાયક થરો;
અભૂત જેવો, ઝવાહીર છે: હિંદ તણું

મોહ નિદ્રામાંથી, જનતાને આજે,
જગાડનાર, ઝવાહીર છે: હિંદ તણું

નિરાશીઓને, આશા આપી:
એતો જીવન દોરી, ઝવાહીર છે: હિંદ તણું

હિંદિવાનોનો, પ્રાણ પનોતો;
સપુત સ્માર્ત, ઝવાહીર છે: હિંદ તણું

ગ્રેરણા મૂર્તિ એ, દેશનો સાચો;
સત્યનો શોધક, ઝવાહીર છે: હિંદ તણું

યુવાન વર્ગનો, સાચો સ્હાયક;
જીવન શક્તિ, ઝવાહીર છે: હિંદ તણું

પાપાણુ રૂપને, દેવ કરંતો;
કરૂણા નિધાન, ઝવાહીર છે: હિંદ તણું

દેશના નાવનો, પાર ઉતારક;
સુકાની સાચો, ઝવાહીર છે: હિંદ

તેત્રીશ કોટીનો, વિપત વિદારક;
 હિંદનો પ્રાણ, અવાહીર છે: હિંદ તણું
 રંક જનોનો, પાળક તારક;
 બોધક બંધુ, અવાહીર છે: હિંદ તણું
 દેશ દારિદ્ર્યમાં, ડુબતો દેખી;
 અંધલાવનાર, અવાહીર છે: હિંદ તણું
 રગ રગ માં, નવ ચેતન ભરતો;
 એ મહાવીર, અવાહીર છે: હિંદ તણું
 સિદ્ધિ દાયક, અને શક્તિ મંત્રનો;
 શીખવત સાચો, અવાહીર છે: હિંદ તણું
 હનુમાન ને, મુઝીબ સમ શરો;
 દેશનું દ્રવ્ય, અવાહીર છે: હિંદ તણું
 આજાદી રૂપી, સીતા શક્તિ;
 પાછી લાવવા, વાળો અવાહીર છે: હિંદ તણું

અમે સરકારની સામે થયાં.

—:૦:—

અમે ડરતાં નથી હુવે કોઈથી રે એ રાગ.

અમે સ ર કાર ની, સામે થયાં રે;
શિર્ષ સાટે લડીશું, અમે આજઃ અમે૦

પરતંત્ર થઈને, જીવવું રે;
એથી બહેતર, મરવું આજઃ અમે૦

કરી કેસરીઆં, યજ્ઞ આદર્યો રે;
પૂરો કરવાની, અમને હામઃ અમે૦

અમે જાત, હોમી દેશું યજ્ઞમાં રે;
થઈ જાશું, બળીને ખાખઃ અમે૦

જ્વાળા ગુલામીની, નહિ સાંખશું રે;
ગુલામીથી, સળગે કાયઃ અમે૦

લલે દંડા ચલાવે, દૈત્ય કારમાં રે;
તો એ પરવા, નથી લગારઃ અમે૦

એણે માનવતાની, માઝા મુકી રે;
એ તો બની ગયા, હેવાનઃ અમે૦

એવા સીતમ ગુમર્યા, એણે દેશમાં રે;
માર્યા બહેનોને, લાઠીના મારઃ અમે૦

ઝેરી બાણ છોડે, લલે જોવડાં રે;
અમે વિધાશું, દેશને કાજઃ અમે૦

રગ રગમાં ઉઠી, આજ વેદના રે;
 એ ના જુલ્મ નો લેવા જવાળા: અમે૦
 નિદોષ ઉપર, ગોળી વાપરી રે;
 એવું લખવાને, કુળે છે હાથ: અમે૦
 એ વર્ણવવા, જુલ્મો બધા રે;
 કંપી ઉઠે છે, આપણી કાંચ: અમે૦
 તોપ ગોળાથી, તાણે થયું નહિ રે;
 ભલે ધારું, હરીનું ધાચ: અમે૦
 અહિં નિકો વહે છે, આજ રક્તની રે;
 તેમાં જાં ધુને, જહેન તણાચ: અમે૦
 શિષ્ય શ્રીકૃષ્ણ ની જેમ, એણે દ્વાડીઆં રે;
 જોનાર તો, તમ્મર ખાચ: અમે૦
 એવો ઢાંક પીછોડો, એણે નાખીઓ રે;
 ઓળખાયા નહિ, કાળા નાગ: અમે૦
 દૂધ પાઈ ઉછેર્યા, એને અમે રે;
 એ અમને, કદવવાને ધાચ: અમે૦
 રૂઠો રાષ્ટ્રીય, દવજ દૂરકાવશું રે;
 સ્વરાજના, મંદીર માંહા: અમે૦
 રંગ લાગ્યો સ્વરાજ, ચેર આણવા રે;
 બીજી વાત મુજે, નહિ કાંચ: અમે૦
 તેત્રીય કોટી, મગીને મંત્ર બોલશું રે;
 મુખે જય જય, દિહુસ્તાન: અમે૦

વિદ્યાર્થીને હાકલ

—:O:—

બ્રમર તારી જાનમાં રે એ રાગ

મહારા બાપુજી એ, જંગ માંડીઓ રે:
તેમાં જૂઝ્યાં છે, ભારતવાન બાપુએ

વિદ્યાર્થીને હાકલ, જ્યાં પડી રે:
ત્યાં તો છોડી, દીધા અભ્યાસ: બાપુએ

મીઠાળ ભર્યા, કેક ચાલી આ રે:
વીર ઉઠ્યા, પરજુતા કેક: બાપુએ

પેર્યાં પાનેતર, ઉતરાવી આં રે:
જંપલાવવા, ભુધની માંડી બાપુએ

વરઘોડે થી, વરરાજ વળ્યા રે:
કર્યાં તિલક, રજના ભાલ બાપુએ

એણે હાથના, શ્રીફળ ફેડી આં રે:
વળી તોડ્યા છે, તોરાને હાર: બાપુએ

મારી કુદટો ઘોડે થી, ઉતર્યા રે:
આવી ઉભા છે, રણ મેદાન: બાપુએ

પછી બેનીએ, કેસરી આં કર્યાં રે:
ફેંકી દીધાં, પાનેતર દર: બાપુએ

પુલ હાર, ડોકે થી ફેંકી આ રે:
તોલી નાખ્યા, હાથે થી મીઠાળ:

એણે સંથો, પુર્યો આજ રક્ત થી રે;
 અહિંસા ના, ધર્યાં હ થી આ ર: બાપુએ૦
 એણે કુલ લર્યો, અંબોડો છોડીઓ રે;
 છુટા મેલ્યા છે, પોતાના કેશ: બાપુએ૦
 જાણ્યું હાથમાં ત્રીશુળ, શોભતું રે;
 જાણ્યું જોગ માયા, નો વેશ: બાપુએ૦
 જે ઉની આંખમાંથી, અશ્નિ ઝરે રે;
 બાળી દીધાં, સત્તાના રાજ્ય: બાપુએ૦
 ચીતા ગણી, બન્ને એ માંડવો રે;
 ગોળી ગણી, એણે વરમાળ: બાપુએ૦
 ગોળો તોપનો, પુલ દડો જાણીઓ રે;
 જાણ્યો ફાંસીને, પુલ નો હાર: બાપુએ૦
 એને ગુલામી, લાગી આકરી રે;
 શિર્ષ સોંપ્યાં, સ્વદેશ ને આજ: બાપુએ૦
 એણે કાળને, દીધાં નોતરાં રે;
 થાવા મૃત્યુ તણા, મેમાન બાપુએ૦
 અહિંસા મંત્ર બાપુએ, શીખવ્યો રે;
 ટાળ્યા ત્રિવિધ, કેરા તાપ: બાપુએ૦
 આત્મ શુદ્ધી માટે, તપ આદર્યાં રે;
 યોગ સાધવા, કીધા અલ્યાસ: બાપુએ૦

એને રગ રગ, વ્યાપી વેદના રે;
 તેથી હીધા છે, કારમા લેખ: બાપુએ
 એ તો ગુલામી, સાગર ઉતર્યા રે;
 આવી ઉભા, સ્વરાજને દ્વાર: બાપુએ
 ત્યાંતો દેવનાં, દુહ્લી વાગીઆં રે;
 વળી પુણ્યની, વૃષ્ટિ થાય: બાપુએ
 વળી વિજય, નગારાં વાગીઆં રે;
 કયો સ્વરાજનો, જય કાર: બાપુએ
 વંદે માતરમના, સુર ગાજીઆ રે;
 બોલે ગાંધીજી, ઝીંદા બાદ: બાપુએ

ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

વિજય વાજાં વાગ્યા.

—:૦:—

ભ્રમર તારી જાનમાં રે એ રાગ.

આજે વિજય તણા, વાજાં વાગીઆં રે;
તેથી ગાજી રહું, ધ્રુવાં ડ: વિજય૦

ધણણ ધરતી, આજે ધ્રુજી રહી રે;
તેથી રથાં લી, ગઈ સરકાર: વિજય૦

એની તોપ ઉપર, ઉગ્યાં ઝાડવાંરે;
એની ખુંડુક, થઈ નિર્માલ્ય: વિજય૦

જ્યાં હાકલ પડી, ઝવાહીર ની રે;
જાગી ઉઠ્યો છે, આખો દેશ: વિજય૦

તેંત્રીશ કોટીને, એણે નોતર્યા રે;
રૂઠા સત્ય ના, જંગની માંહી: વિજય૦

યુવાનો ને થર, ઝંડાવી આં રે;
ઝંપલાવવા, જંગની માંહી: વિજય૦

મિહ કેમરી ત્યાં, કુદી પડ્યો રે;
કીધો ઝવાહીરે, પડકાર: વિજય૦

એણે ગર્જના, આજ એવી કરી રે;
પડ્યા નોકર શાહી, ના તાજ: વિજય૦

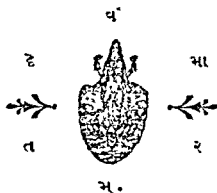
એણે સરકારના, ભાંગ્યા ટાંટીઆ રે;
તોડી દીધાં, સત્તાના રાજ્ય: વિજય૦

એક બાપુને કેદ, એણે કર્યા રે;
તૈયા ર થયા છે, અને ક: વિજયં

એના તપથી, ત્રીભુવન હોતીઆં રે;
હોત્યાં શત્રુના, રાજ્યા સ ન: વિજયં

બુદ્ધિ વાઙ્મા, આજે એના મોતનારે;
હીન ભીન, યદ સ ર કાર: વિજયં

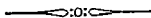
હસી બાપુને, કંઠ આરોપવા રે;
વિજય દેવી, ધરી વર માળ: વિજયં

માહાત્મા ગાંધીજી કી જય.

ૐ નમો ભગવાતે ૐ હાવા દ. ૐ

મુખના સ્વપ્ના.

રાધાજીના વિવાહનો રાગ.

લાણુ ઉગ્યો, લારત વાસી જાગ્યાં,
એને મુખના, સ્વપ્ના લાગ્યાં;

બાપુએ સારું કીધું.

દાદા લાઈએ, બી વાળ્યા,
તિલકે પાણી, પાયાં;
તેના સ્વરાજ, ના ફળ આવ્યાં,
બાપુએ સારું, કીધું:

ઝવાહીરે, ગર્જના કીધી,
વીરતાની, દીક્ષા દીધી:
કરી સ્વરાજ, કેરી સસિદ્ધિ રે,
બાપુએ સારું, કીધું:

વિજયના, વાનં વાગ્યાં,
એ નાદ, ગગનમાં ગાળ્યા;
ફડા સ્વરાજના, હક સ્થાપ્યારે,
બાપુએ સારું, કીધું:

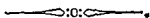
ॐ ॥ ૐ ॥ ॐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

શ્રી દીશ સરકારનો નાશ.

હાય-હાયરે હિંદુ પછું જાય હાથું એ રાગ.

હાય, હાયરે, શ્રીદીશ રાજ્ય જાય ભાંગી;

એના નાશની, મોખત વાગી રે: હાય-હાયરે૦

એના મોતના, પડઘા વાગ્યા,

ખાણુ સરકારની, છાતીએ વાગ્યાં;

એને રંકના, નિસાસા લાગ્યા રે: હાય-હાયરે૦

એનો તાજ, પડું પડું થાય,

એનું આસન, ડોલા ખાય;

એનું હેયું, હવે ગભરાય રે: હાય-હાયરે૦

એણે ગુલામી, દેશમાં આણી,

એના બુદ્ધમની, કારમી કાણી;

એની ઘડીઓ, હવે ભરાણી રે: હાય-હાયરે૦

એણે કુરતાશી, રાજતંત્ર રાખ્યાં,

વળી લોક, પરાધિન રાખ્યાં;

કર મીડાની, ઉપર નાખ્યાં રે: હાય-હાયરે૦

ખાહુ અર્વિન, ગર્વે ભરાયો,

સૌ સૈનિકના, લોહી માટે ધાયો;

પોતે બોધો છે, ઘોરનો પાયો રે: હાય-હાયરે૦

મો ખાંધીને, માર એણે દીધો,

ખાણુ શક્તિનો, રસ એણે પીધો;

આખા દેશને, નિર્જીવ દીધો રે: હાય-હાયરે

એનું નાવ, ડુબું ડુબું થાય,
 ઝેરી વાયુ, ચોપાસે વાય;
 એનું કાળજી, કટકા થાય રે: હાય-હાયરે

ગુરૂ ગાંધીની, વીર હાક વાગી,
 આખી રૈયત, ઉઘતી લાગી;
 રાજતંત્ર, ગયું એનું ભાંગીરે: હાય-હાયરે

એણે મીઠાના, કાયદાને તોડ્યા,
 સાથે સત્યાગ્રહીને, ભેડ્યા,
 દેશ દાઝને માટે, દોડ્યા રે: હાય-હાયરે

ન્યાયે બાપુજી, આપણા બગ્યા,
 હિંદ માતને, ચરણે લાગ્યા;
 ચક્ર સરકારી રથના, ભાંગ્યા રે: હાય-હાયરે

❀ ઇ ન કી લા બ ઝી દા બા દ. ❀

સા ત્ય ને ખા ત ર.

અમે ડરતાં નથી, હવે કોઈથી રે એ રાગ.

અમે સત્યને, ખાતર જૂઝશું રે;
 સોંપી માને, અમારાં શરીરઃ અમે૦
 દેવી સત્યનું, શસ્ત્ર અમને જડયું રે;
 તેથી ન માવશું, સરકારઃ અમે૦
 ધુન લાગી આજે, સ્વરાજની રે;
 હિંદુ જૂરે, સ્વરાજને કાજઃ અમે૦
 દેશ ભરમાં, ભલુકી ઉઠી ભાવનારે;
 મળગાવ્યાં, ગુલામીના રાજ્યઃ અમે૦
 મોહ માયા તજ્યાં, સૌ હિંદિએ રે;
 કીધાં કેસરીઆં, દેશ કાજઃ અમે૦
 આઝાદી અમારા, પ્રાણ છે રે;
 ગુલામી લાગે છે, કાજઃ અમે૦
 ભલે મોજાં, ફરી વળે મોતનારે;
 ભલે મઘર મછ, ગળી નાયઃ અમે૦
 અમે સિંધુમાં, ગરક થઈ જશું રે;
 અમે પોઢશું, પાતાળ માંહીઃ અમે૦
 શિર્ષ ઉતારી, આપશું દેશને રે;
 રૂડી ભારત માત ને આજઃ અમે૦
 યા હોમ કરી, જંપલાવશું રે;
 રૂડી આઝાદી, આણવા કાજઃ અમે૦
 અમે દારૂણ હુંખો, વેઠશું રે;
 કરી સત્યનો, જય જય કારઃ અમે૦

શ્રી વંદે માતરમ્. ૧૬

ગુલામી વેડી, જીવવું નથી રે.

—:O:—

અમે ડરતાં નથી હવે કોઈથી રે એ રાગ.

ગુલામી વેડી, જીવવું નથી રે;
પ્રાણ વાયુ, ભલે ઉડી જાય: ગુલામીં

ગુલામી ની, આગ એવી બળે રે;
તેથી કાંયા, ભસ્મિભૂત થાય: ગુલામીં

ગુલામ ખાના, અમે તોડશું રે;
રાખી ઈશ્વર, પર ઇતિખાર: ગુલામીં

આઝાદી ને, આંગણે ઉભશું રે;
માથું કાપીને, ધરશું ત્યાંય: ગુલામીં

અમે મુક્તિ માને, નવરાવવા રે;
સહુ રેડીશું, રક્તની ધાર: ગુલામીં

ભલે અમને, ડુંગરથી દોડાવે રે;
નથી રહેવું, હવે ગુલામ: ગુલામં

માથું મરતાં લગી, નમશે નહિ રે;
સત્ય સામે, નમે સરકાર: ગુલામીં

કટકે કટકે, કાપીને માસ આપશું રે;
રૂડી બચાવવા, હિંદ માત: ગુલામીં

ડોકા ભારતમાં, વગડાવશું;
કરી સત્યનો, જય જય કાર: ગુલામીં

મનોરથ અમોને, મરવા તણારે;
 મૂકી કીધા, કાયાના મોહુ: ગુલામીં
 હવે બીજા ઉપર, જીવવું નથી રે;
 રૂડો રાખશું, આત્મ વિશ્વાસ: ગુલામીં
 જીવ સાટે, જાળવશું ટેકને રે;
 આપી દેશું, જનેતાને જાત: ગુલામીં
 પરીણામ, પ્રભુજીને, સોંપશું રે;
 કરી સ્વરાજ, નો જયકાર: ગુલામીં

ॐ ॥ ૐ ॥ ૐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

યુ ધ્યે ચ ડો

—:O:—

મદ્ બનો મદ્ બનો એ રાગ.

યુ ધ્યે ચ ડો, યુ ધ્યે ચ ડો, સૌ ભારત વાસી, યુ ધ્યે ચ ડો:

મૃગ્યુના મુખમાં, માત પડી,

બહુ દદ્ થકી, એ ભોંય પડી;

બહાર કરો, બહાર કરો:

સૌ ભારત, વાત્રી બહાર કરો

જર્જરીત કાયા, માની થઈ,

એને ગુલામી. જવાળ અસહ્ય થઈ;

શિર્ષ ધરો, શિર્ષ ધરો:

મુક્તિ મેયાને, શિર્ષ ધરો

બાપુજીના મહા, યજ્ઞ મહી,

અંપલાવો જઈને, કુંડ માહી:

ખપ્પર ભરો, ખપ્પર ભરો:

રૂડા દેશને, ખાતર ખપ્પર ભરો

મૃગતૃષ્ણા માંથી, મુક્ત થઈ,

છેલ્લો અવસર, છે આજ અહિં;

મદદ કરો, મદદ કરો:

તેત્રીશ કોટીને, મદદ કરો

તક આપી છે, પ્રભુએ તમને,

રૂડી ફરજ, બતાવો આ ધરીએ;

ચહીદ બનો, ચહીદ બનો:

રૂડા દેશને, ખાતર ચહીદ બનો

ફરી અવસર, આવો નહિ મળશે,
પાછળ પસ્તાએ, શું સરશે;
સફળ કરો, સફળ કરો:

અવતાર તમારો, સફળ કરો૦

બુઝી કાનુન, નો નાશ કરો,
શુભામી બેડી, દૂર કરો;
પ્રાણ હરો, પ્રાણ હરો;

એ પાશવતાના, પ્રાણ હરો૦

શયતાની સત્તાના, મુળ હરો,
રૂઠા ભારત કાળે, ભેખ ધરો;
જૂઝી મરો, જૂઝી મરો:

સૌ બંધુ બહેનો, જૂઝી મરો૦

નિકો વહેવરાવો, રક્ત તણી,
ભારત મૈયાની, હાક પડી;
દાન કરો, દાન કરો:

તમ રક્ત તણા, તમે દાન કરો૦

હેલ્લી આશા રેંટીઓ.

— ૦ —

અમે ડરતાં નથી, હવે કોઈથી રે. એ રાગ.

આશા તૃણા અમારી રેંટીઓ રે;
 એ તો એક, અમારો આધાર: આશા૦
 નિરાશાની ખાઈમાં, અમે પડ્યાં રે;
 ત્યાંથી અમને, એ ઉગારનાર: આશા૦
 જીવન દોરી, અમારી રેંટીઓ રે;
 નવ ચેતનનો ભરનાર: આશા૦
 અમે અજ્ઞાનતામાં, ફળી ગયાં રે;
 એ તો ફળતાં, નોતારણહાર: આશા૦
 અંધા લાકડી, અમારી રેંટીઓ રે;
 દિવ્ય ચક્ષુ, તણો આપનાર: આશા૦
 એણે શિર્ષ નમાવ્યું, સરકારતું રે;
 એણે ટોલાવ્યાં, સત્તાના રાજ્ય: આશા૦
 રાખ્યું ગૌરવ દેશનું, રેંટીએ રે;
 રાખી ભારત, માતની લાજ: આશા૦
 ઝેરી ઝાંઝ, ગુલામીની પાથરીરે;
 એમાં જ કડાયાં, ભારતવાન: આશા૦
 ગુણ બાળ્યાં, ગુલામીના રેંટીએ રે;
 રથાપ્યાં સ્વાધીન, તાના રાજ્ય: આશા૦
 તિશ્ણ ચક્ર સુદર્શન, રેંટીઓ રે;
 એણે ગોળ્યા, શત્રુના ગર્વ: આશા૦

આજ સગયો, દાવાનળ દેશમાં રે;
 તેમાં દાઝયાં છે, ભારતવાનઃ આશાં
 ખુમ બળતાંની, બાપુએ સાંભળી રે;
 એણે બતાવ્યો સાચો માર્ગઃ આશાં
 રૂઠું ધનુષ્ય, અમારો રેંટીઓરે;
 તાર સુતર, ઝેરી ગાણુઃ આશાં
 એતો સરકાર, ના કંક વિધશે રે;
 પાઠી દેશે, પાશવતાના તાજઃ આશાં
 દેશ દારિદ્રમાં, ફળી ગયો રે;
 એતો કુળતાંનો, તારણ હારઃ આશાં
 રૂઠું સ્વરાજ, મંદીર રેંટીઓ રે;
 એતો વિજય તણો આપનારઃ આશાં
 મુર્તી માફક એને, પૂજશું રે;
 પ્રભુ પંથે, અમોને દોરનારઃ આશાં
 છેલ્લી આશા, અમારી રેંટીઓરે;
 એતો હિંદનો તારણ હારઃ આશાં

વી રો ન હિં ન મ રો.

—:૦:—

નહિં રખની સરકાર જાલીમ નહિં રખની—ઐ રાગ.
 નહિં નમશે, નહિં નમશે, ભારતના વીરો, નહિં નમશે;
 મૂકી માયાં, લડશે સામે, નહિં ડરશે બળવાન:
 બહાદુર નહિં નમશે
 અથિ કુંડમાં, હડસેલી ને; ઉપર દીએ ડામ:
 બહાદુર નહિં નમશે,
 જન્મ ભૂમીતું, દૂધ દીપાવી; અમર કરશે નામ:
 બહાદુર નહિં નમશે,
 સત્ય શસ્ત્ર સજી, સૌ થરા; ઉમા રણ મેદાન:
 બહાદુર નહિં નમશે,
 પદ્મ સમા સહુ, શિર્ષ ઉતારી; આપે માને આજ:
 બહાદુર નહિં નમશે,
 સ્વરાજ સાધવા, કરી ગજ્જના; ગાજ્યું ત્યાં શ્રદ્ધાંડ:
 બહાદુર નહિં નમશે,
 ઉર સમુદ્ર, તરંગ ઉછળતા; સ્વરાજના હક માટ:
 બહાદુર નહિં નમશે
 સત્યાગ્રહી તું, સૈન્ય શોભતું; આજ્યું રણ મેદાન:
 બહાદુર નહિં નમશે
 હસ્તે મુખડે, લાડી ખાતાં; ડગ્યા નહિં તલભાર:
 બહાદુર નહિં નમશે
 નામ રાખવા, ભારત માનુ; છોડી દેશે પ્રાણ:
 બહાદુર નહિં નમશે

જાલીમ નમી જશે.

—:૦:—

નહિં રખની સરકાર જાલીમ નહિં રખની એ રાગ.

નમી જશે રે, નમી જશે; સરકાર જાલીમ, નમી જશે;
પડી જશે રે, પડી જશે; પડકાર એના; પડી જશે:

પે શા વરના, અત્યા કાંડે; વટે જુઝમી રાજ:
જાલીમ નમી જશે.

પે શા વરના, રક્ત ઉછળતાં; રાજ્યાસન રોળાય:
જાલીમ નમી જશે.

મુંળઈ માં, મે દા ન મ હિં કું; માર્યા મુંગા માર:
જાલીમ નમી જશે.

મુંળઈ માંહી, રક્ત ઉછળતાં; બળી જશે એ રાજ્ય:
જાલીમ નમી જશે.

નામ નિશાન, ન રહેશે એના; ભલે ચડ્યા શયતાન:
જાલીમ નમી જશે.

નિ:શસ્ત્ર ઉપર, દૈત્યો ધાયા; કીધાં લોહીના પાન:
જાલીમ નમી જશે.

સોલાપુરમાં, કેર ચલાવી; લીધા કૈકના પ્રાણ:
જાલીમ નમી જશે.

સોલાપુરના, રક્ત ઉછળતાં; વટી પડશે તાજ:
જાલીમ નમી જશે.

નિર્મુળ, શાહીવાદ થશે ને; મદ ભાંગે ભગવાનઃ
જાલીમ નમી જશે

રક્ત તણાં, બિંદુ બિંદુએ; પ્રગટે વીર હુઝારઃ
જાલીમ નમી જશે.

રાવણ રાજ્યનો, નાશ કરીને; સત્વર લેય સ્વરાજઃ
જાલીમ નમી જશે

પાપી સત્તાના, પ્રાણ હરીને, સ્થાપે રામના રાજ્યઃ
જાલીમ નમી જશે.

ગુરૂ ગાંધીના, તપો બળેથી; નમી જશે સરકારઃ
જાલીમ નમી જશે.

ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ

શાંતિ !

શાંતિ ! !

શાંતિ ! ! !

જાગજો.

—:૦:—

પ્રભાતિયું.

જાગજો બંધુઓ, જાગજો બેનડી,
 દેશના હુઃખનો દૂર કરવા;
 ભારત ભાગ્યનો, ભગ્ય ભાસ્કર ઉઠ્યો,
 હુઃખદાયક મહા, તિમિર ટળતાં: જાગજો૦

દિવ્ય સુવર્ણમય, રશ્મિઓ સીંચતાં,
 હિંદ માતા નવું, તેજ યામી;
 ગગનમાં ગર્જના, વિજયની ગાજતી,
 ક્રાંતિને શૌર્યના, ગીત ગાતી: જાગજો૦

સુલટ આજે ઊભા, માત ખચાવવા,
 દૂધ દિપાવીને, હુઃખ હરવા;
 માત સૌભાગ્ય, પરદેશીએ ખૂંચવું,
 અધિન એણે, બધો દેશ 'કીધો: જાગજો૦

સુધ અનંતર, બાપુએ આદ્યું,
 દેશનો પુનર, ઉદ્ધાર કરવા;
 સૌખ્ય રૂપ સૌમ્ય, સૌદામીના તેજશા,
 વિષુધ વિરાગીનું, સૈન્ય જામ્યું: જાગજો૦

હુઠાંટ હુઠાં, સ્વરાજનો જીતવા,
 સૌમ્ય સત્યાગ્રહી, સૈન્ય જામ્યું;
 મંત્ર બાપુજીએ, મર્ષને શીખવ્યો,
 અન્યને સુખ દઈ, પોતે મરવું: જાગજો૦

કામ રૂડાં કરો, ડરી સહુ ઇશથી,
પછી ખીજા કોઈથી, કદી ન ડરવું;
આત્મગણ શ્રેષ્ઠ છે, શસ્ત્ર બળની થકી,
શસ્ત્ર દેખી દિલે, કદી ન ડરવું: જાગજો

રક્તના ગિંદુની, વૃષ્ટિ વરસાવવા,
ચુદ્ધને મોખરે, સર્વ ઉલા;
શિર્ષ શ્રીફળ સમા, અનંત ઉતારવા,
માતને આંગણે, મદં ઉલા: જાગજો

બેડી ગુલામીની, જ્વાળા ઝેરી બહુ,
ચૂર કરવાને સહુ, વીર ધાયા;
દેશના યજ્ઞની, પ્રખર વેદી પરે,
હોમવા જાતને, માડી જાયા: જાગજો

હકુમત પારદી, દૂર કરવા અને,
સુકિતના મંત્રને, સિદ્ધ કરવા;
આજ સાગર, સૈનિકનો ઉછળ્યો,
હુ:ખ વૈધવ્યનો, ભાર હરવા: જાગજો

સૈન્ય પરંપરા, પાર આવે નહિ,
એક મરે ત્યાં, અનેક જાગે;
દૈવ કૃપા આજે, દેશ ઉપર થઈ,
ભિખુ ભય લીડ, સૌ વીર જાગે: જાગજો

ૐ ॥ ૐ ॥ ૐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

મહાન દેશભક્ત લાલા લજ્જપતરાયને શ્રદ્ધાંજલી.

પિતાજી આ દોષ તમે શો કુર્યો એ રાગ.

અરે ઇશ કહેર, તેં આ શો કુર્યો?
ખરે હીરો હિંદ, તણો તેં હુર્યો,
રડાવીને હિંદના, બાળો અહિં;
ગયો સિંહ કેસરી, સત્યાગ્રહી:

આવા દંડ દેશને, શાને દીધા,
તિલક દેશબંધુ, ને લાલ લીધા;
હજી એના ધાવ, તો રૂઝ્યા નથી,
ગયો સિંહ કેસરી, સત્યાગ્રહી:

સુકિત તણો મંત્ર તો, સૌને દીધો,
ઐક્યતાનો પંથ તો આપે લીધો;
જનેતાના દર્દને, દિલે ધરી,
ગયો સિંહ કેસરી, સત્યાગ્રહી:

સાથ મન સામે, કેસરી સિંહ થયા,
પ્રહારો નોકર, શાહીના રે સહ્યા;
જનસંત દીર્ઘ, રાખી છે પ્રાણ દર્ધ,
ગયો સિંહ કેસરી, સત્યાગ્રહી:

સાચું દ્રવ્ય, દેશનું શું રે હયું,
અરે કાળ દૂધ, તેં આ શું કયું;
મ્હાલે છે તું મનમાં, શું રત્નો લઈ,
ગયો સિંહ કેસરી, સત્યાગ્રહી:

સાચો સાધુ સેવક, દેશ તણો,
ખરી ગયો તારણો, હિંદ તણો;
શુભાવીને માત, રૂવે છે અહિં,
ગયો સિંહ કેસરી, સત્યાગ્રહી:

સુકાની આ, દેશના આપ થઈ,
મુકયું નાવ, રૂખતું શું રે અહિં:
સ્વરાજને કાજ, સમાધી ધરી,
ગયો સિંહ કેસરી, સત્યાગ્રહી:

છુપાઈ શું, સ્વર્ગમાં આપ ગયા?
હિંદિવાન ઉપર, ના'વી દયા?
સમર્પું હું, અંજલી પ્રેમે કરી,
ગયો સિંહ કેસરી, સત્યાગ્રહી:

માહાત્મા ગાંધીજી કી જય.

ૐ નમો ભગવાતે ૐ નમો ભગવાતે ૐ

પુશામત કરશું નહિં.

—:૦:—

અમે ઠરતાં નથી હવે, કોઠથી રે, ઐ રાગ.

પુશામત અમે, કરશું નહિં રે;
લલે વડી પડે, બ્રહ્માંડ: પુશામત૦

અન્યાયથી માર, ખાશું નહિં રે;
દેહ આજે, લલે પડી જાય: પુશામત૦

બની મૂર્ખ અમે, રહેશું નહિં રે;
ખોટી રીતે કંઈ, અપમાન: પુશામત૦

મહારાજ હોય, તોએ શું થયું રે;
નથી રહેવું હવે, હેવાન: પુશામત૦

હાજી હાજી અમે, કરશું નહિં રે;
સત્ય શોધીને, કરશું વિચાર: પુશામત૦

તાર તમ્ય તેમાંથી, કાઢશું રે;
લલે માથાં, રણે રોળાય: પુશામત૦

રીળાવી રીળાવી, મારે લલે રે,
લલે રૂંધે, અમારા પ્રાણ: પુશામત૦

કદી જુઝમથી, વશ થાશું નહિં રે,
લલે પ્રભુનું, ધાર્યું થાય: પુશામત૦

માથાં આપીશું, ન્યાય અમે માગતાંરે;
છીજ લીન કરી, દેશું કાય: પુશામત૦

આહુતી આપીશું, અમે યજ્ઞમાં રે,
 અમ કાયા તણી, અમે આજઃ ખુશામત૦
 છેતરાશું નહિં, ખોટા વેશથી રે,
 અમે સાચાને, આપશું માનઃ ખુશામત૦
 લક્ષ્મી દેખી, અમે મોહશું નહિં રે;
 મોહશું સત્યની. ઉપર આજઃ ખુશામત૦
 પોકારો કરીશું, પ્રેમથી રે;
 ઇન્દ્રી લાળ ઝીંદાળા દઃ ખુશામત૦

ઇન્દ્રી લાળ ઝીંદાળા દ.

રા ષ્ટ્ર ધ્વજ.

—:—

અમે હરતાં નથી હવે, દેહધી રે, ઐ રાગ.

રૂઠો રાખ્રીય ધ્વજ, ફરકાવશું રે;
અમે ભારત, ભૂમીની માહી: રૂઠો

લાલ લીલો, મદ્રેત ત્રીરંગનો રે,
એતો ઐક્ય પણાનું, એંધાણ: રૂઠો

ચીરસ્થાયી, એને અમે સ્થાપશું રે;
શુભ સ્વરાજનું, એ નિશાન: રૂઠો

એતો આત્મા, અમારા દેશનો રે;
એ ઇશ્વરની મૂર્તિ, સમાન: રૂઠો

શુભામી સાગરમાં, ફળ્યાં અમે રે;
ત્યાંથી અમને એ, ઉગારનાર: રૂઠો

દેહ એને અમારા, સોંપીઆ રે;
રૂઠો ધ્વજ તણું, રાખવા માન: રૂઠો

શિર્ષ સાટે, અમે એને સેવશું રે;
ભલે સર્વસ્વ, આજ છુટાય: રૂઠો

રક્ત રેડીને ધ્વજ, ફરકાવશું રે;
દેશું એને માટે, અમ પ્રાણ: રૂઠો

એની શીળીશી, છાંયડીમાં સાધશું રે,
રૂઠો સ્વરાજ મંત્ર, અમે આજ: રૂઠો

મુખે વંદે માતરમ, બોલશું રે;
કરશું જય જય, હિંદુસ્તાન: રૂઠો

ૐ વંદે માતરમ. ૐ

જવાળ માગશું.

—O:—

અમે ડરતાં નથી, હવે કોઈથી રે. એ રાગ.

અમે જુલ્મ નો, જવાળ માગશું રે;
લલે માથા ઉપર, ઉગે ડાલ: અમે૦

લાઠી રાજથી વશ, થાશું નહિં રે;
અમે મરવામાં, માનશું માન: અમે૦

ચાલે જુલ્મીના, ચોયદશ કોરડા રે;
લેવા હિંદિ જ નો, ના પ્રાણ: અમે૦

રંગ ભેદનો તોર, એને ચડ્યો રે;
તેથી રીખાવ્યાં, ભારત વાન: અમે૦

એવા દંડા ચલાવ્યા, એણે દેશમાં રે;
તેથી લીધા છે, કૈંકના પ્રાણ: અમે૦

શખ તુલ્ય, ઘનાવ્યાં એણે કૈંકને રે;
વળી કીધાં છે, કૈંક અપંગ: અમે૦

રૂપ રાક્ષસનું, એણે ધર્યું રે;
પછી જુડ્યાં છે, ભારત જન: અમે૦

દૈત્ય હેલીએ તો, દાટ વાળતાં રે;
માર્યા જહેનોની, ઉપર માર: અમે૦

એણે અગ્નિ માંહી, ઘૂત હોમીયાં રે;
દીધા દાઝયાની, ઉપર ડામ: અમે૦

અંધ સત્તાના, મેદ માંહી થઈ રે;
 એણે હુલાવી, છે હિંદ માતઃ અમે૦
 લીધી ફકીરી, સ્વરાજ સાધવા રે;
 પડશું મૃત્યુના, મુખમાં આજઃ અમે૦
 ફના થાશું, સ્વરાજ ઘેર આણવા રે;
 કાપી કાપી ને, આપશું કાચઃ અમે૦
 એનો જવાબ, પૂરો માગવા રે;
 ખપી જાશું, સ્વદેશ ને કાજઃ અમે૦

શ્રી ॥ ૐ ॥ શ્રી

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

ભારતનું ભાગ્યોદય.

હયો આજ, ભારત ભાગ્યનો ભાણ,
શત્રુ શીર્ષ, ધરણે ઢલ્યાં રે;
હસો હવે, ભારતના સંતાન,
વિજય ધ્વજ, ફરક્યો હવે રે;

સ્વરાજ, મંદીર ખૂલ્યાં રે.

ગાઢ તિમિર માં, ડુબતાં,
મરવે, ભારત વાન;
દિવ્ય ચક્ર, દર્દળા પુણ્યે,
એણે ઝાલી છે, ડુબતાંની બાંધ રે;

સ્વરાજ, મંદીર ખૂલ્યાં રે.

બાપુજીએ, માંડ્યો છે મોટો અંગ,
હિંદિ સૌ, સાથે થયાં રે;
અહિંસાના ધર્યાં, હાથે હથી આર,
સત્યને પંથે, પલ્યાં રે;

સ્વરાજ, મંદીર ખૂલ્યાં રે.

વિજય નગરાં, ગડગડ્યાં,
ગગને ગાળ્યા, નાદ;
હું હું ભી દેવતા, વાગતા,
સૌ હરખાયાં, ભારતવાન રે;

સ્વરાજ, મંદીર ખૂલ્યાં રે.

ચોયદશ, બાપુજી કેરાં રાજ્ય,
સત્તાના મૂળ, જળ્યા રે;
મરણ પથારીએ, શાહીવાદ,
રાજ્યાસન, રાખાઈ ગયાં રે;

સ્વરાજ, મંદીર ખૂલ્યાં રે.

સુવંદે માતરમ . ॥

કેસરી આં કી ધાં.

કેસરી આં કી ધાં, સ્વ દેશ ને કાજ,
 રૂડાં સ્થાપન, કરવા સ્વરાજ;
 શિર્ષ અમે ધર્યાં, સ્વરાજને દ્વાર,
 મોંઘા હુ છો, મેળવવા કાજ : કેસરીઆં
 અમને મૃત્યુ તણી અલિલાય,
 ઝુઝશું રણે જનેતાને કાજ;
 ધરશું માતાને ચરણે પ્રાણ,
 તોડવા લુહ્મી જનોના રાજ્ય : કેસરીઆં
 અમારા જન્મ, અને અવસાન,
 થયાં એવો દેશ, જે હિંદુસ્તાન;
 યુધ્ધે ચડયાં, અમે આવાર,
 કરવા હિંદનો, જય જય કાર : કેસરીઆં
 અમે આજ, લીધો, છે કારમો લેખ,
 પુનિત એવી, જન્મ ભૂમિને કાજ;
 ભગવાં ધર્યાં, અમો એ અંગ,
 રાખવા ભારત, માતની લાજ : કેસરીઆં
 બાપુજીએ માંડ્યો, છે મોટો અંગ,
 નોતર્યા ભારત, ના સંતાન;
 હોમાશું આઝાદી, યજ્ઞમાં આજ,
 સ્વ દેશને કાજે, થઈ જશું ખાખ : કેસરીઆં
 વિજય ધ્વજ, ફરકાવશું અમે આજ,
 રૂડા સ્વરાજ, મંદીર માહી;
 જપશું મુખેથી, એવો જાપ,
 જય જય જય જય હિંદુસ્તાન : કેસરીઆં

ૐ ઇ ન કી લાળ ઝીંદા બાદ. ૐ

હે લક્ષ્મી પ્રાર્થના.

રાગ-પ્રભાતિયું.

હે વિભુ, હે પ્રભુ, આપ શું જોઈ રહ્યાં,
 દુઃખ દુઃશાસને, દાટ વાળ્યા;
 લાજ લોપી, એણે ભારતીની અને,
 ગૌરવ દેશના, સર્વ ગાળ્યાં હે વિભુ
 સેંકડો વર્ષની, વેદનાઓ ખડું,
 વેઠતાં હિંદના, ગાત્ર ગાળ્યા;
 ભુમ પરંપરા, પાર આવે નહિ,
 દેશ પર કારમા, ધાંવ માર્યા. હે વિભુ
 જર્જરીત દેહ થઈ, ભારતીની અને,
 નયનથી રક્તની, ધાર સરતી,
 રક્ત ભરી એની, આંખ ઉઠી ગઈ,
 સુક્રિતને માટ, આકુંદ કરતી: હે વિભુ
 શરીર તો કૃશ થયું, તેજ ઉઠી ગયું,
 દેશના દુખથી, માત દાઝી;
 મરણ પથારીએ, માત રૂદન કરે,
 બહાર કરજે હવે, તો પિતાળ: હે વિભુ

માહાત્મા ગાંધીજી કી જય.

ॐ ॥ ૐ ॥ ૐ

શાંતિ !

શાંતિ !!

શાંતિ !!!

